

SÖKAREN

NR 2

ARBETSGRUPPEN FÖR UFOLOGI

1976

LÖSNUMMERPRIS 5:00 inkl moms

TIBETANSKT BUDDHISTCENTER I MÄLARHÖJDEN

Lama Lodrö intill altaret i Karma Shedrup Darge Ling Buddhist Center. Laman säger: "Altaret symboliserar Buddha. Vi tänker oss att Buddha finns närvarande i altaret, och vi böjer oss i hängivelse inför det." Se sidan 2!
(Bild: Rein Vålme.)

Karma Shedrup Darge Ling Buddhist Center

Tibetansk lama, som flytt undan kommunismen, undervisar svenskar om Buddhas väg

I november besökte vi ett tibetanskt buddhistkloster. Det var ungefär tio minuters väg med tunnelbanan från Hornstull. Klostret är nämligen beläget i Mälarhöjden, närmare bestämt i en villa, Hökarvägen 2. Där bor en lama vid namn Lodrö samt en svensk munk som heter Jinpa Phuntsog, den buddhistiske lekmannen Hans Fredriksson, en holländsk flicka vid namn Trudi samt några till, både män och kvinnor.

Vi fick ett samtal med laman som satt i lotusställningen på sängen i sitt rum.

Buddhismen är en väg till frihet, inte sant?

— Ja, frihet från sorg och lidande. Vi måste förstå hur lidandet uppkommer för att kunna nå befrielse från det.

Och en buddhist vill bli fri från återfödelsens kretslopp...

— Ja, återfödelse är lidande. Det finns sex olika former för återfödelse — som djur, människor, hungeriga andar, helvetesvarelser, stridande gudar och formlösa gudar. Vi kallar dessa former de sex samsara-världarna. Buddhismen visar vägen från sorgen till inre frid, nirvana.

Ni önskar jagets utplåning?

— När vi når upplysning, slutar återfödelsens hjul att snurra för oss. Genom fulländad meditation finner vi en väg till nirvana, som innebär befrielse från återfödelse.

Vad är nirvana?

— Nirvana är ett sinnestillstånd. Det är ingenting sådant som ett himmelrike, utan innebär att sinnet

renats, att kunskap vunnits. Nirvana är ett sinne renat från onda och falska tankar och från illusioner. Vi måste renas från dåliga tankar och handlingar, ty dessa ger oss dålig karma. Det är brist på rening som gör att vi ännu befinner oss i samsara, att vi inte är befriade. Nirvana är ett perfekt tillstånd. När man uppnått det, är man befriad från samsara och återföds ej. Nirvana är inga dåliga tankar och vanor, inget lidande, ingen ondska, ingen girighet, utan sinnet är renat. Där finns ingen okunnighet, utan kunskap.

— Vi talar om fem gifter i sinnet, vilka hindrar vårt medvetande från insikt: illusion, hat, begär, avund och stolthet. Dessa fem gifter tar sig uttryck i kroppens tre, talets fyra och sinnets tre icke-goda handlingar: döda, stjäla, ha ett oansvarigt

Text: SM

Bilder: Rein Välme

sexualliv, ljuga, tomprata, tala illa om andra, tala ohövlighet och oförskämt, avundas, hysa ond vilja och ha förvända åsikter. Dessa handlingar är dåliga, eftersom de leder till lidande. Sådant som vi inte vill att våra närmaste eller vi själva skall råka ut för, skall vi se till att vi inte vållar andra. I stället ska vi utföra de tio goda handlingarna, som är motsatsen till de tio dåliga: skydda andra varelsers liv, vara givmild i alla avseenden, ha ett balanserat sexualliv, tala sanning, tala endast när det finns anledning till det, sprida harmoni, tala milt och vänligt, vara nöjda med vad vi har, ha medkänsla med allt levande samt förlita oss på och praktisera Läran.

— Genom meditation kan man uppnå nirvana. Det finns olika slags meditation, med form och utan form. Utan form är tomhetsmeditation. Med form är när man visualiserar olika buddhaaspekter. Den som börjar praktisera meditation, får först genomgå en grundläggande meditation för att rena sig själv, innan han kan börja med de högre formerna av meditation. Man skall vinnlägga sig om sex paramitas (befriande dygder): givmildhet, moral, tålmod, flit, meditation och visdom. Genom meditation blir vi mer och mer medvetna om dessa dygder.

Kan man uppnå nirvana i detta liv?

— Ja, men det är mycket svårt nu för tiden, eftersom människorna inte tror på karma, dvs. inte tror att deras handlingar får följder. Ickegoda handlingar får dåliga följder, goda handlingar får goda följder. För att nå nirvana måste man lita till Buddhas dharma (lära), tro på

karmalagarna och praktisera meditation.

Är buddhismen en religion, en filosofi, eller...

— Buddhismen är en religion.

Men ni tror inte på en Gud som skapare av världsalltet?

— Buddha är vår gud. Han har sagt att karma, lagen om orsak och verkan, har skapat allt. Vad Buddha har sagt, tror vi, och vi ber till Buddha. Vi mediterar också på hans heliga namn, vilket verkar renerande på medvetandet.

— Karma har gjort att några människor blivit rika, andra fattiga, att några fått långt liv, andra kort. Det är frukterna av våra handlingar i tidigare liv som skördas i det nuvarande livet. Om man varit givmild i ett liv, blir man rik i nästa.

Är även kroppen en följd av tidigare handlingar? Om man t ex har

klumpfot i detta liv, beror det då på något som man gjort i ett annat liv?

— Ja. Och om jag slår någon i detta liv, så får jag igen det i nästa. Därför slår vi aldrig någon, skadar ingen och dödar ingen. Den som stjälar i ett liv, blir fattig i nästa, men den som är generös blir rik. Om jag gör dårliga saker, så får jag dålig karma och kan bli återfödd som djur.

Vi frågar Lama Lodrö om han som följd av icke-dödandets ideologi är vegetarian, men det är han inte. Han dödar inte djur, men han äter dem!

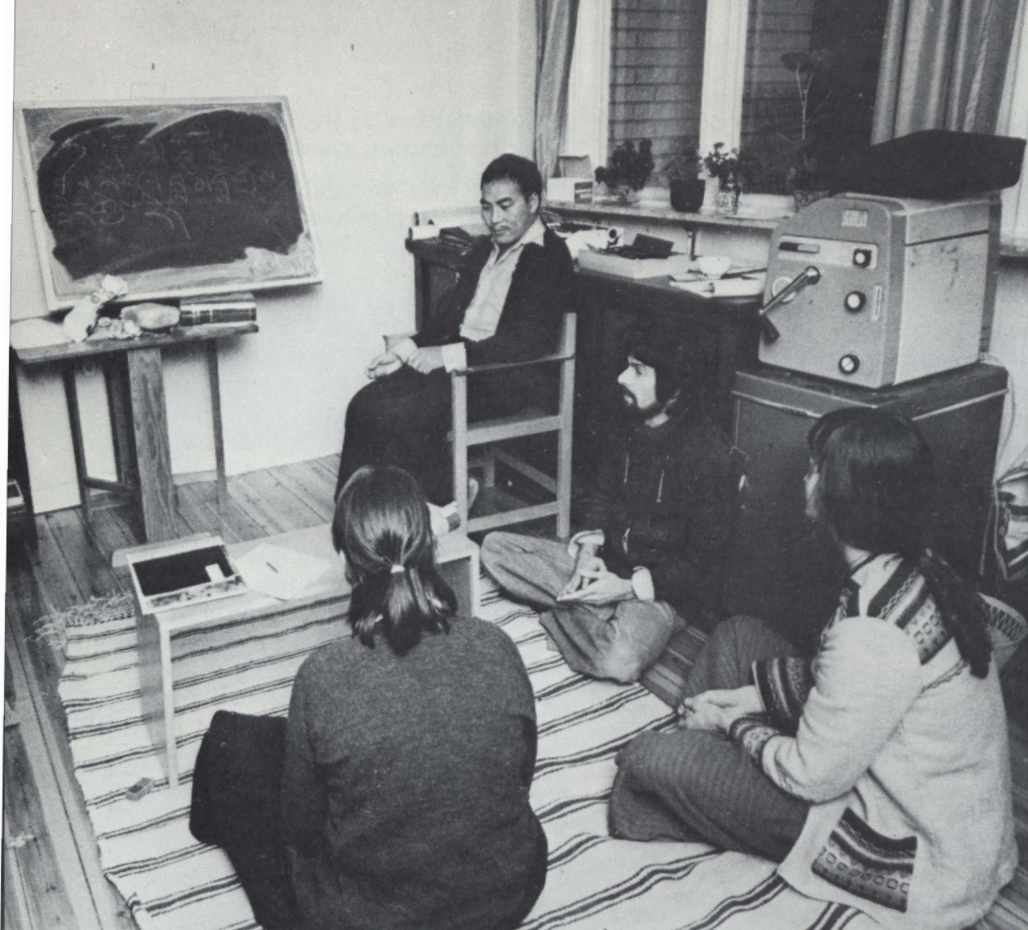
Minns laman något av tidigare liv? Nej, han har inga reinkarnationsminnen, men utifrån vad han nu är, anser han sig kunna sluta sig till vad han varit i föregående liv. Nu är han t ex fattig och förstår därför att han visat girighet i tidigare liv, inte generositet. Det nuvarande livet är en frukt av föregående liv.

Lama Lodrö, som är 34 år, har va-

Nunnan Anila Chudrun ville, av blygsamhet, inte gärna posera för fotografen.

Hon tjänstgjorde som mycket kunnig tolk vid vårt andra samtal med laman.

Lama Lodro undervisar i tibetanska språket.

rit i Sverige i ungefär ett år (november 1975). Förut var han en tid bosatt i ett buddhistkloster i Danmark. Hur länge kommer han att stanna i vårt land? Det vet han inte. Till Tibet, som nu är kommunistiskt, kan han inte återvända, men möjligen till Indien. Lamans uppgift i Sverige är att undervisa dem som kommer till honom, förklara Buddhas lära om befrielse från lidandet osv.

Under vårt samtal med Lama Lodro har den buddhistiske lekmannen Hans, som är sekreterare i klostret, varit närvarande. Vi frågar honom varför han intresserar sig för buddhismen. Varför håller han inte, som svensk, tillgodo med kristendomen?

— Nej, jag fastnade aldrig för kristendomen i skolan, svarar Hans. Jag fick nästan avsky för den. I USA träffade jag några buddhister, och det kändes bra att vara tillsammans med dem, fastän jag till en början inte förstod så mycket av buddhismen. Sedan åkte jag till Indien och bodde där i ett buddhistkloster i ungefär sex veckor.

Tänker Hans bli munk? Det kan han inte svara på nu. Men han vistas hela dagarna i klostret, och framtiden får utvisa om och när han skall bli munk.

nom oss och renar oss från all vår okunnighet och förvirring. När vi sjunger bönen, renas vi — och vi tänker oss även att alla i rummet blir renade, ja alla andra människor också.

— Så mediterar vi på Chenrezig, som är symbolen för all den medkänsla som utgår från alla buddhor, och vi tänker oss att ljus strålar ut från honom till alla levande väsen i hela universum. Vi mediterar på att Chenrezig absorberas i oss så att vår varelse blir ett med honom. Vi mediterar också på att vi utsänder ljus till alla levande varelser, så att vi på det sättet kan hjälpa dem.

— Vi mediterar även på tomhet. Allt som är utom oss och allt som är inom oss är tomhet.

— Meditation slutar med "sharing of merit" som det heter på engelska, ungefär: att dela förtjänsten. Man tänker då på all den förtjänst, allt det goda, som uppstått genom att vi suttit här tillsammans under bön och meditation. Allt det goda sänder vi ut till alla levande varelser i universum. Det är ett genomgående drag i tibetansk buddhism att allt vad vi gör, det gör vi för alla levande varelser. När vi sjunger böner eller säger mantra, är det för allt levande. De flesta varelser kan inte skilja mellan vad som är gott och vad som inte är gott. Vi människor kan det, och därför kan vi göra något gott för alla varelser. Detta är meningen med puja.

Det rum där man "gör puja" är vackert och färgrikt. Det sägs vara typiskt för ett tibetanskt tempel. Det har iordningställts av framför allt Hans och Trudi efter anvisningar av laman. Färgerna har symbolisk innebörd. Vit färg symboliserar Buddhas vetande på det fysiska planet, röd är talets visdom, blå är sinnets visdom, gul står för god förmåga och grön för handling, verksamhet. Motsatserna till dessa visheter är sinnets fem gifter, som vi alla har i högre eller lägre grad: okunnighet, hat, begär, avundsjuka och stolthet. Under meditationen eliminerar vi dessa gifter långsamt, steg för steg, precis som Buddha gjorde, dvs. han förvandlade de fem gifterna till de fem visheterna — de fem motsvarande goda egenskaperna. Om vi läser bön till Buddha, kan vi motta en utstrålning från honom, vilken är de fem rena färger. När vi övervunnit de fem gifterna och färgerna har blivit absolut klara i oss, då blir vi också Buddha.

Laman talar också om att vi människor är väldigt få till antalet i

jämförelse med andra varelser. Människor kan beräknas i antal, medan andra varelser är oräkneligt många. Vi är lyckliga som har fötts som människor. Men om vi inte tar vara på detta, inte bryr oss om att göra vårt bästa, då kan vi efter döden sjunka ned på lägre verklighetsplan och födas i någon annan form, kanske som djur. Vi skall alltså ta vara på detta tillfälle vi har nu.

Ingår alla varelserna, alla djuren, i reinkarnationskedjan? Återföds de, och kan de till slut bli buddhor?

— Ja, säger Lama Lodro. Alla varelser som existerar har gnistan inom sig, möjligheten att uppnå fullkomlighet. Men det är mycket svårt, eftersom det inte finns någon som undervisar dem.

Slutligen återkommer Lama Lodro till frågan om vegetarism som följd av icke-våldets ideologi, som vi ställde vid förra samtalet.

— Man talar om "vegetarism", men vad är det egentligen? Om vi tänker efter, finner vi att allt vi äter innehåller döda varelser eller att varelser liv har gått till spillo innan maten vi äter eller dricker står framför oss på bordet. Innan bröd blir bröd, måste sädeskornen sås i den åker man har plogat upp, och under den processen går oräkneliga små varelser liv till spillo under plogen och traktorhjulens eller hästhovarna. Kanske åkern besprutas med insektsmedel. Säden skördas i en skördetröska (återigen dödar insekter och andra djur som lever på åkern) den mals till mjöl (tillsammans med oräkneliga insekter) för att till sist bakas ihop till en deg tillsammans med vatten, jäst m.m. (som vi vet efter vetenskapliga undersökningar, innehåller vatten oändligt mycket bakterier) och bakas i ugnen. Innan vi får smör, vilka processer måste genomgå innan mjölken blir till smör, innan mjölken blir mjölk? Samma sak gäller grönsaker, ris, bönor osv., innan maten ligger på tallriken framför oss. Te är inte bara te, det är insektsjuice!

— Att äta kött är egentligen inte så bra, säger Lama Lodro. Om jag ber någon att döda ett djur för att jag skall äta det, får jag del i den dåliga handlingen. Men om, oberoende av mig, djur ändå dödas och säljs som föda eller ges till mig, då kan jag ta emot köttet. Men innan jag äter köttet, offrar jag det först till Buddha. Och under tiden jag äter gör jag det med Bodhisattva-tanken, dvs. jag ber för det döda

djuret att det i nästa liv skall komma i kontakt med Dharma — och då gör jag något gott för djuret.

— Men jag gläder mig åt, säger laman, att det finns människor som avstår från kött. Och vi skall ständigt tänka på att inte skada andra varelser, utan skydda deras liv. Men Buddha sa aldrig att vi inte skall äta kött. Han sa i stället: ta vad som gives er.

*

Adress: Karma Shedrup Darge Ling Buddhist Centre, Hökarvägen 2, 126 58 Hägersten. Tel. 08/88 69 50. Dagsprogram på centret:

07.00 Morgonpuja
19.30 Kvällspuja
Lördagar och söndagar puja även 10.00.

Lama Lodro är anträffbar alla dagar. Men den som önskar träffa honom, bör ringa i förväg och bestämma tid för ett besök. Laman talar inte så bra engelska, men någon i klostret kan tjänstgöra som tolk.

I början av 1976 skall centret besökas av flera höga lamor, bl a Kalu Rinpoche, Lama Lodros lärare, "älskad och efterlängtd av sina många lärjungar i Europa". Han är överhuvud för ett tibetanskt kloster vid Darjeeling i Indien.

Gloria Sabado

Rapport från Filippinerna

Lennart Lidfors berättar om märkliga upplevelser

Helt fascinerad ser jag på hönan som kommer vimsandes längs bänkraderna. Längst fram gör hon en elegant sväng framför den predikande prästen, innan hon slutligen beslutar sig för att lämna kapellet genom den främre ingången.

Något senare kommer en liten hundvalp samma väg och möter en vit katt som just satt sig i den soliga ingången. Förstulett ser jag mig om, en och annan lämnar kapellet, nya kommer till, någon visktalar, ett barn gnyr — och ändå störs ingen av all denna aktivitet. Prästen talar filippinska och stryker under varje ord med en lätt knackning mot bibeln han håller i handen. Här råder ett annat kulturmönster, tänker jag, en öppenhet i umgänget, som kanske kan få ömtåliga andliga blomster att växa sig starka.

Efter någon timme är själva andakten över, och nu börjar saker och ting hända. "Kirurgen" kom-

mer leende in. En assistent tar fram handfat, bomull, olja, vatten och dukar upp några enkla instrument, såsom peanger, pincetter, men ingen skalpell eller andra skärande verktyg med undantag av en ögonsax. Så långt jag kan se, är allt av förstklassig kirurgisk kvalitet.

Man ropar upp namnen på dem som skrivit in sig i en bok, praktiskt taget alla närvarande. En kö växer upp. En och en går fram. Ett rent, vitt lakan sveps runt den stående patienten. Lakanet fungerar närmast som en sorts röntgenskärm. Kirurgen går ett varv runt patienten och ställer diagnoser, i regel tyst, men ger ibland en och annan kommentar.

— Vad är det här? Vem gjorde denna operation?

— Det är annan healer uppe i...

— Nej, inte det. En vanlig operation på sjukhus.

— Jag är aldrig opererad.

— Jo, jag ser inre ärrbildning efter en operationskniv.

— Javisst ja, det stämmer, det var för sju år sedan...

Så ger han psykiska injektioner. Två tomma händer. Fyller på en imaginär spruta från en uppslagen bibel. Känner med vänster hand på patienten. Ett lätt slag med höger hand över vänster underarm. Patienten rycker till och jämrar sig. Ett halvt dussin injektioner så är det klart. Nästa patient.

Jag ställer upp och får själv injektioner i njurtrakten, vänster lunga, ryggrad och i nyckelbensvenen. Vid vänster arm stannar han slutligen upp, skrockar förtjust och ger en ordentlig injektion rätt över vaccinationen jag fick före resan. En rodnad inga jordiska ögon kan se genom kläderna, men möjligen sluta sig till eftersom jag är främling. Injektionerna smärtar, känns

ungefär som två snabba nålstick, men lämnar inga märken efter sig.

Medan han ger injektionerna, pratar han med omgivningen, vrider på huvudet, skämtar, skrattar, ser knappast vad han gör. Men så sker förändringen, han tystnar, blir mer koncentrerad, får ett frånvarande uttryck över sig. Alla har nu fått injektioner och tre eller fyra patienter tas ut för operation.

Medan operationerna pågår sker en aktivitet, som man först är benägen att förbise. Medier under utveckling ger tillsammans med utbildade medier injektioner, magnetisk healing och massage med helig olja, ibland i ett tranceartat tillstånd.

Fusk eller paranormal förmåga

Så kan det gå till i ett filippinskt kapell, åtminstone ute i "djungeln". Många healers, i synnerhet de som siktar in sig på turisthotellen i städerna, har ett mer förenklat mönster där de blodiga momenten dominerar på bekostnad av de religiösa inslagen.

Rent fusk är heller inte ovanligt i turistsammanhang. Själv har jag aldrig råkat ut för det och i regel iakttagit operationer under sådana förhållanden att fusk varit så gott som ogenomförbart.

Med mig på resan hade jag ett vetenskapligt instrument, som nyligen utvecklats i Sverige. Med detta instrument är det möjligt, att på 10–15 sekunder sluta sig till om en person har psiförmåga (telepati, clairvoyance, psykokinesi etc) eller ej. Samtliga healers jag testade på Filippinerna uppvisade den karakteristiska reaktionen, men inga andra filippinare. Som ett kuriosum kan nämnas, att jag testade en amerikansk officer från en stillahavsbas. Mätningen gav vid handen, att detta var en person med paranormala förmågor. Han förnekade det bestämt, men det fortsatta samtalet gav stöd åt slutsatsen. Hans mor var starkt synsk, han själv tar ut vatten, vattenledningar och elledningar med slagruta och slutligen, det kanske mest intressanta, han har en speciell reaktion inför närvaron av radioaktivt material, i detta fall atomvapen, som man endast finner hos "sensitiva".

Definitioner

När jag använder uttryck som "kirurgi", "operation" och "injektion", vill jag endast associera till motsvarigheterna i vår västerländska medicin och kirurgi. Jag definierar

alltså inget verkligt skeende genom dessa ord. Beträffande "healer" så föredrar jag detta engelska ord framför det försvensskade "helare", som låter alldeles för likt "hälare", vilket som bekant har en helt annan innebörd.

På Filippinerna talar man om andliga injektioner och andliga operationer. När vi säger psykiska injektioner och psykiska operationer menar vi samma sak. Skillnaden ligger närmast i att man på Filippinerna ser den andliga sidan som en ren verklighet, medan vi i vår rädsla inför religionen mera trycker på fenomensidan.

Låt oss nu se lite närmare på injektions- och operationstekniken.

Psykiska injektioner

Injektionstekniken skiljer sig något mellan olika medier, men förefaller ganska stereotyp hos samma person. Den imaginära sprutan fylls på från en uppslagen bibel, från något heligt föremål eller helt enkelt från luften. En clairvoyant person berättade, att hon sett injektionsnålar "droppa" från en bibel, en annan såg "energistrålar" spreja från en dimfigur i ett sidenstandar till mediets utsträckta hand.

Oftast imiterar man en vanlig injektion. Jag har bevittnat hur man under flera minuter söker efter ett kärl att sticka i, med samma möda

som man lägger en venkanyl på en svårstucken patient på ett svenskt sjukhus. En egendomlighet, som jag aldrig fått förklarad, är att man ofta fixerar blicken på en punkt utanför patienten, så några centimeter. Pekfingret symboliserar ofta kanylen, medan tummen matar fram kolven. Injektionerna kan ges över hela kroppen, men begränsas i regel till ett mindre antal områden.

— Injektionerna behöver inte smärta, förklarar ett medium för mig, men en del healers tycker om att ge misstroga främlingar en uppvisning. Andra säger, att patientens hälsotillstånd inverkar liksom healers förmåga att kontrollera "kraften", där smärta tyder på bristande kontroll.

Injektionerna kan även ges på avstånd, oftast en halv meter. Här kommer man in på farligare områden. Ibland går det håll på huden, blod tränger fram, Gör healern en snärt med handen i luften, kan ett långt blödande snitt uppstå på patienten, ungefär som efter en tunn skalpell eller ett rakblad. Dessa sår kan behöva ett par dagar för att läka, ger ofta en vitaktig ärrbildning och anses av somliga kunna infekteras till skillnad från den psykiska kirurgins sår. Jag har sett månadsgamla ärr efter injektioner, men aldrig mer än de timsgamla, ytliga, ibland bisarra ärr efter psykisk kirurgi.

Huset där Gloria Sabado ger sina behandlingar. Hon har haft förmågan att bota sedan 7-årsåldern, men började ge behandlingar först i februari 1975. Hon opererar aldrig, utan ger vanlig healing. Hon gav förf. en behandling, varvid det kändes som om håret reste sig på ända, kroppstemperaturen steg kraftigt och "vågor" av något slag gick genom märg och ben. Behandlingen måste avbrytas, då förf. höll på att somna.

Psykisk kirurgi

Man har frågat mig om dessa operatörer verkligen går in i kroppen. På det vill jag svara att, såvitt jag kunnat konstatera, de *kan* göra det, men i regel inte gör det. Men detta är en arbetshypotes tills vidare. Jag är beredd att ompröva den om nya fakta kommer i dagen.

Om healern skulle gå in i kroppen, så skulle givetvis fingrarna behöva arbeta på olika djup allt efter organets avstånd från snittytan. Men fingrarna arbetar maximalt på "fingerledsdjup" när det gäller kroppens mjukdelar. Där kranium och skelettdelar så att säga går i dagen, arbetar händerna klart på ytan.

Men vad händer då när blod kommer? Jag är av den uppfattningen av vävnadsdelar materialiserar sig på huden. Då det är djurblod och djurdelar, apportes de utifrån. Jag räknar här endast med de fall där djurdelar inte har kunnat manipuleras dit genom fingerfärdighet eller på liknande sätt. I den mån vävnaderna kommer från patienten själv, så dras de ut genom exempelvis bukväggens olika skikt. Jag skall ge några exempel.

En operatör arbetar på ett parti mellan ryggraden och skulderbladet. Efter några sekunder börjar det bokstavligen växa ut en smal vitaktig fiberhistoria, som närmast för tanken till sk myeliniserad nervvävnad. Operatören gör ett uppehåll och försöker dra ut strängen, men den vill ej ge efter. Patienten har stora smärtor, beskriver det som om en svetslåga arbetar på ryggen. Operatören fortsätter att arbeta runt strängen, och så småningom släpper den och kan dras ut. Som tekniker kan jag klart

fastslå, att det inte finns någon känd teknisk metod att limma eller på annat sätt fästa ett material med denna draghållfasthet, möjligen med undantag av högenergistrålar av lasertyp. En apportionerad sträng utifrån som materialiserar sig i ett gränsskikt är naturligtvis teoretiskt tänkbart, men innebär en högre komplexitetsnivå än de materie- och energitransformationer, som är vid handen vid de klassiska materialisations- och apportfenomenen. Dessutom är ett sådant förfarande förenat med vissa medicinska risker.

Jag fick förmånen att assistera en kvinnlig operatör en tid. Hon stod på ena sidan av operationsbordet och jag på den andra. I övrigt fanns endast den aktuella patienten närvarande. Vi opererade bokstavligen på löpande band. Bomull, vatten, olja och allt vad hon behövde sköttes av mig. Här kan jag definitivt utesluta all form av fusk. Vid ett tillfälle var en patient klar, operatören sköljde av händerna, torkade dem, slog ut dem i en gest och sa:

— Allt klart!

Av en tillfällighet visste jag, att just denna patient hade en allvarlig cancer, som spred metastaser, dotterceller, till skelettet. Jag pekade ut det ungefärliga läget och bad henne fortsätta operera. Efter en sekunds bestört tvekan lovar hon försöka, sätter ner det torra pekfingret på bukväggen och börjar en frotterande rörelse. Efter några sekunder kommer blod, till en början en mer blodplasmaliknande vätska, så småningom färskt operationsblod. Hon sätter ner två fingrar, tre, hela handen, båda händerna. Så flyttar hon händerna åt si-

Marcos Orbito och Lennart Lidfors. Orbito, känd från svensk TV, inbjöd förf. till sin hemby och gav där en övertygande uppvisning. På en och samma buk gjordes fem operativa ingrepp i snabb följd.

dan, börjar bearbeta huden runt ett område, där det "växer" fram en grådaskig sak, som envist vägrar släppa taget. Omväxlande masserar hon huden, omväxlande drar hon i klumpen. Plötsligt släpper den med ett "plopp". Hon tar upp den, synar den intresserat och släpper den ifrån sig med en grimas.

Att händerna arbetar ovanpå huden utesluter inte att någonting sker djupt inne i kroppen. Vid ett tillfälle bevitnade jag hur en healer satt och pratade med en hand på buken av en patient. Plötsligt avbryter sig healern och frågar patienten vad som sker inuti buken. Patienten upplever hur någonting rumsterar i buken, masserar, tvinnar och drar, trots att healerns hand bevisligen ligger stilla. Healern själv berättar, att det kändes som om "trettiofem fingrar" plötsligt började arbeta mellan de inre organen i patienten.

Jag skulle kunna tänka mig att någon form av energi, en sorts "representation" av handen, arbetar inuti patienten.

Paranormala fenomen

De står väl tämligen klart, att psykisk kirurgi och injektioner kan klassificeras som parapsykologiska fenomen. Jag har även bevitnat andra paranormala fenomen, såsom telepati, clairvoyance, dematerialisationer och materialisationer av ickebiologiskt material, automatskrift, psykisk röntgen på papper, psykisk "fotografering" på papper jag själv tillhandahållit. Vid ett tillfälle framträdde bilden av en man och en kvinna med inbördes olika skalor.

Liksom överallt i världen med undantag av USA och Europa, förekommer *mangkukulam*, häxor samt demoner och stillahavsvärldens version av voodoo. Man har visat mig demontecknen hos en "besatt" människa, ett anatomiskt tecken som alltid åtföljs av två fysiologiska, lätt utlösbara reaktioner.

— Innan demontecknen är borta, kan vi aldrig bota en människa, sa en healer till mig, tro mig, jag har kunnat konstatera detta under tjugo års tid.

En annan healer berättade, att psykisk kirurgi oftast var mycket verksamt vid "besatthet". De bisarra föremål som då tas ur buken, mynt, metallföremål, träpinnar, kvistar och delar av gamla fågelbon, är att hänföra till svartmagikernas verksamhet.

I en by träffade jag en flicka i fyraårsåldern, som kunde ge injektioner. Under ett bananträd lekte hennes något äldre syster.

— Om hon också ger injektioner? Javisst, och mer än så. Hon är redan ett stort medium. Lämnar kroppen varje natt och går bortom astralplanen. Hon talar med gudarna direkt. Gudarna? Ja, de stora Mästarna som har den verkliga makten i Universum.

Jag inbjöds delta i en enkel måltid på kokta bananer. Man talade om en vis och *mycket* gammal man som kommit på besök en natt. Hur gammal? Mediet ser forskande på mig en stund, så säger hon sakta:

— Broder doktor, denne mästare är mer än femhundra år gammal!

Givetvis tar jag ingen offentlig ställning till alla dessa påståenden, det är inte min uppgift, men jag har hos dessa människor upplevt fenomen som övergår mitt nuvarande förstånd, därför är jag benägen att inte helt avfärda vad man säger.

Jag har även upplevt paranormala fenomen runt mig själv, fenomen som sannolikt triggats eller utlösats på samma sätt som den serie fenomen jag upplevde efter min

personliga kontakt med Uri Geller.

Utbildning av healers

Antalet kända operatörer är strax under 30. Som en egendomlighet kan nämnas, att alla utom två eller tre har fått sin förmåga i provinsen Pangasinan, 20 mil norr om Manila.

Den ende kände icke-filippinaren som lärt sig operera på Filippinerna är *Douglas Voeks*, en amerikan i 30-årsåldern, som i många månader gick i lära hos healers.

Utbildningen, om uttrycket tillåts, omfattar arbete under andra healers, bibelläsning, bön på bestämda tider dygnet om. Överhuvudtaget är det en intensiv skolning i en varmt religiös omgivning. Flera har även underkastat sig extrema metoder, såsom isolering under intensiv bön och fullständig fasta i en helig grotta i bergen under minst 40 dagar. Efter en period i den grottan lär man vara förändrad.

Naturligtvis är det inte en regelrätt utbildning i egentlig mening. Det är givet att endast den, som har speciella förutsättningar, utvecklar förmågan och förmånen att få ge healing till sjuka medmänniskor.

Om man skall göra en rangordning, så räknas knappast de blodiga operationerna som den allra högsta nivån. De kommer på andra plats efter det omedelbara andliga botandet. Operationerna är, som ett medium uttryckte det, mera ett skådespel för folket. Den som opereras stärks i sin tro, och det får ytterst gynnsamma efterverkningar på den läkeprocess, som alltid följer på healing. De psykiska injektionerna är ett utvecklingsstadium mot konsten att kunna operera.

Botad eller ej

Blir då patienterna friska av behandlingarna? Jag har träffat människor med diametralt motsatta åsikter, ofta om samma healer. Jag skulle vilja sammanfatta terapifrågan med att säga, att det i bästa fall fordras upprepade behandlingar. Vi gör ju ofta misstaget att bedöma sjukdomars svårighetsgrad, med avseende på terapeutiska möjligheter, ur traditionell medicinsk synvinkel. All form av healing följer andra lagar. Det fordras någon form av resonans i patientens undermedvetna, en samstämmighet med healern. Men när det vid sällsynta tillfällen klaffar, kan en "inoperabel" lungtumör avlägsnas med samma lätthet som en mindre hudåkomma. Det är dessa ovanliga fall som utgör ett starkt stöd för

realiteten bakom healing, även om det är till klen tröst för de flesta patienterna. Möjligen finns det ett undantag från detta resonemang och det är tandextraktioner. Det är omvittnat från många håll och har beskrivits i litteraturen den lätthet med vilken tänder dras ut med bara två fingrar som hjälp. Ofta har det rört sig om kindtänder med dubbla rötter, som ibland sitter som berg, och då måste mejslas och borrar i bitar. Psykiska kirurger tar ut dessa tänder, som om de satt i smör.

Jag vill inte avråda den, som verkligen har råd, att resa till Filippinerna. Men räkna inte med att bli frisk, se det mera som en studieresa eller semester. Det är speciellt en olycklig kombination av tre faktorer som är frustrerande: allvarlig sjukdom, högt ställda förhoppningar (som grusas) och bristande ekonomi (ofta med skuldsättning inför resan).

Även om den terapeutiska effekten inte skall bortses från, så tror jag att fenomenet healing på sikt kommer att få större betydelse för religionen i vid bemärkelse än för medicinen. Den främsta orsaken till detta är att medicinen måste bli profylaktisk i framtiden. Om i *bästa fall* healing avlägsnar sjukdomen, så finns ju de miljöfaktorer kvar som orsakade den, och snart sitter patienten där med skägget i brevlådan igen.

Vetenskapliga undersökningar

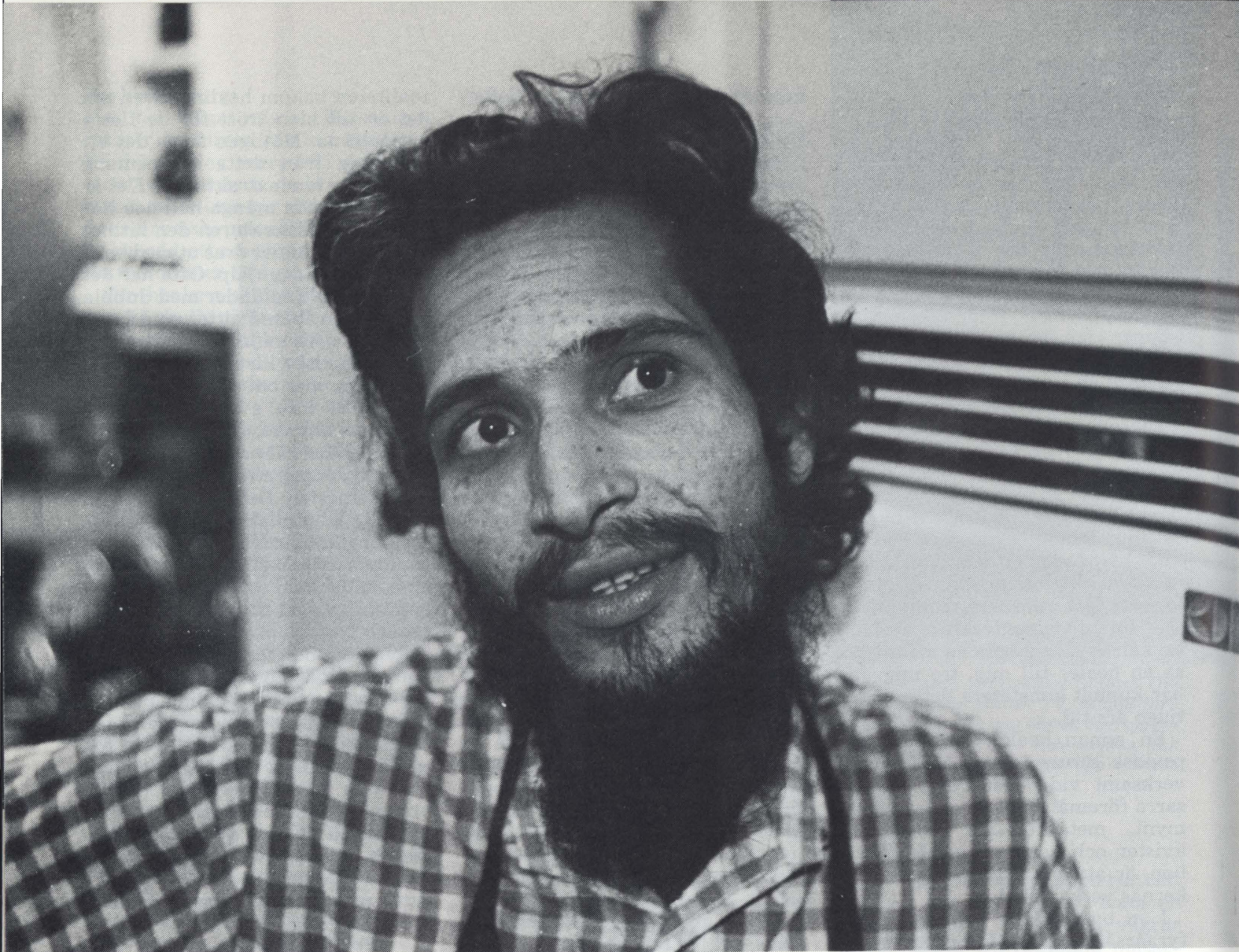
Den vetenskapliga dokumentationen av healing har varit ganska ringa. Det har förekommit lite spridda rapporter vid konferenser i parapsykologiska sammanhang och liknande. Ett undantag är dr *Hiroshi Motoyama* vid Institute of Religious Psychology i Tokyo. Motoyama har bedrivit flera års forskning kring psykisk kirurgi på Filippinerna. Han har genomfört ett flertal vetenskapligt dokumenterade operationer; vid ett tillfälle opererade *Juan Blanche* tre patienter vid Far Eastern University, två hudcystor och en ögonoperation. Histopatologisk undersökning av operationsresterna gjordes såväl vid universitetets medicinska klinik som vid tokyouniversitetet.

En annan operatör, *Ricardo Gonzales*, utförde en hjärnoperation, varvid en 9-årig epileptiker blev besvärsfri, vilket styrktes av EEG-undersökning, såväl före som i en serie efter operationen. Motoyama har även röntgenverifierat en ope-

Forts. på sidan 21

Gloria Sabados enkla bostad

Krishna, f.d. munk

Han sökte i religionens värld och fann — vidskepelse

Han ringde en dag i december och sa att Sökaren skriver ju så mycket om religiösa sekter. Men, undrade han, försöker vi någonsin ta reda på sanningen bakom det som dessa rörelser och gurus förkunnar?

Senare, på eftermiddagen, var han hos oss, Krishna, en leende 27-årig indier, yoga-lärare, f.d. munk, nu svensk invandrare, gift med en svensk flicka. Full av charm, intensivt levande, vänlig.

Han berättar:

— Jag började att studera till ingenjör i Indien. Men när jag var 17 år sa jag till mig själv att först måste jag skaffa mig kunskap om livet, därefter om maskiner.

Så Krishna började med religion. Han blev medlem i den ena rörelsen efter den andra, först "minigurun" Guru Maharaj Jis rörelse 1966, då denne var nio år gammal. Sedan kom han till Shivananda Ashram i Rishikesh, som kallas Divine Life Society, därefter till Maharishi Mahesh Yogis TM-rörelse, så till Aurobindo Ashram och Ramana Maharshis ashram och Ramakrishna-missionen. Sedan var han hos Swami Muktananda. Om denne säger Krishna uppskattande att han är en mycket fin människa, "god och ärlig". Nästa steg på vägen var Ananda Mayee Ma, som är en kvinnlig guru, och därefter blev det

några hatha yoga-centra och slutligen Swami Satyananda, som är danske swamin Janakanandas guru.

Krishna säger att han aldrig riktigt tillhörde någon av dessa rörelser men levde som en munk, vilket var nödvändigt för att få leva tillsammans med dessa människor.

— Mitt uppträdande var en munks. Och jag ändrade mitt namn till Krishnendra. Jag var halvmunk. Det fordras en lärotid på nio år innan man uppnår full munkstatus. Men jag lämnade munklivet innan jag hade fullbordat mina nio läroår.

Vad gör man som munk, Krishna?
— Vad man gör? Man skall inte ha begär efter kvinnor, inte tänka på kvinnor. Kvinnan är vägen till helvetet. Det — och inget annat — är den teoretiska grundvalen för munklivet.

Numer uttrycker Krishna stor aversion mot munkliv. Inte mot de människor som är munkar, men mot deras sätt att leva och att tro.

Vad lärde du dig under din munktid?

— Jag insåg så småningom att jag var full av vidskepelse, eftersom jag trodde på alla de där religionerna. Jag var i början en mycket religiös person. Jag trodde att religionerna var olika vägar till Gud. Jag visste inte vad som var sant, men jag hade tro. Alla åren tillsammans med de religiösa människorna fick mig att se klart.

F.d. munken Krishna betecknar nu *all* religion som vidskepelse. Religion kommer av disharmoni, besvikelse, lidande, fruktan — men många utnyttjar den också för egen vinning — de vill få pengar, ställning, namn, berömmelse eller också personlig tillfredsställelse.

— Det är samma mentalitet i all religion. Samma sinnestillstånd ger under samma omständigheter upphov till religion. Det har alltid varit likadant: där lidande och besvikelse funnits, där har religion uppkommit.

Ändå är inte Krishna i första hand kritisk mot religionerna som sådana, eller mot vad de utträttar, utan mot mentaliteten hos deras anhängare. Han är kritisk mot att människor i religionen söker lösning på djupt liggande personliga problem.

Vilken är nu Krishnas livsåskådning? Han står för glädje och liv, säger han. Han är endast motståndare till en sak: att vara olycklig.

Är Krishna ateist? Nej. Hur vill han då karakterisera sig själv?

— Jag frågar mig varje dag: vem är jag? Men jag har inte funnit ett svar.

Inte hindu, inte buddhist, inte ateist, inte agnostiker?

— Nej. Just nu talar jag till en människa. Jag kan bara se vad som finns framför mig. Jag försöker inte skapa fantasier, utan ta saker för vad de är.

Om Gud vill Krishna inte tala, eftersom han inte vet något om Gud. Han påstår varken att Gud finns eller inte finns. Anser han det omöjligt att veta något om Gud?

Nej, inte ens det vill han säga utan bara att han just nu inte vet något om Gud.

— Jag tror att man inte kan säga något sant om Gud.

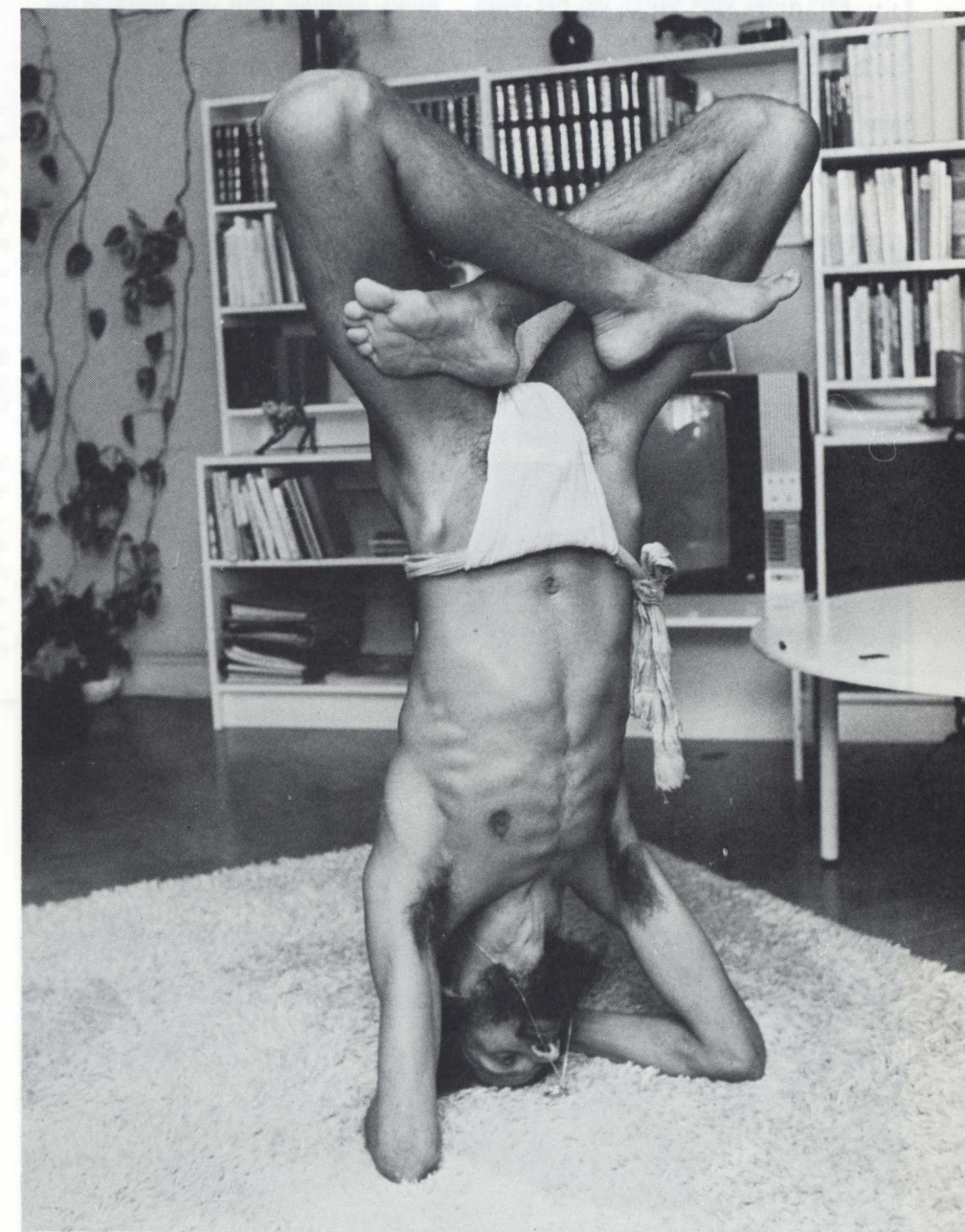
Jag påpekar att inte heller Buddha lär ha uttalat sig om Gud. Krishna medger att det sägs så. Och så kommer vi in på frågan om de religiösa urkundernas tillförlitlighet. Man kan inte bara tro på dessa gamla berättelser, säger han. Man skulle behövt möta Buddha själv för att kunna veta vem han verkligen var och vad han lärde. Ingen guru eller munk vet själv. Han bara litar på vad andra berättat för honom. Och dessa andra har i sin tur fått sina informationer från andra, osv. Vad är sanning?

— Det kan finnas felaktigheter och överdrifter i de religiösa urkunderna. Personliga intressen hos berättarna kan förändra historiska fakta till den form de själva önskar.

Är det inte stort intresse för religion i Indien?

— Nej, jag vill kalla det vidskepelse. Det finns mer vidskepelse i de sk underutvecklade länderna än i industriländerna. De är fulla av vidskepelse. I Sverige finns vidskepelse mest bland äldre människor, 70—80 år gamla. De har sin tro på fadern, sonen och den helige ande. Vidskepelse är tro på något man inte vet. Fastän man inte vet om det finns en Gud, så skapar man en hypotes, och man säger att hypotesen är sanning. Om jag inte vet något om Gud, måste jag hålla tyst om Gud. Annars blir det fantasier, spekulationer.

— I Indien gick jag från guru till guru — var sex månader på en plats och sex månader på en annan — för att slutligen finna att allt det religiösa bara är vidskepelse. Min karriär spolerades på det sättet. Nu kan jag inget yrke. Jag är bara en

Text: SM Bilder: Rein Vålme

yogalärare och f.d. munk.

Och han menar att detta är ett problem för alla munkar. De kan inte bryta sig loss, eftersom de inte kan fungera som vanliga samhälls-medborgare.

Jag pekar på en bild av mediterande munkar i Sri Lanka, publicerad i Sökaren, och frågar Krishna vad han menar om dem. Han svarar att han har många unga vänner som är munkar. Några är det eftersom de får mat och en plats att leva på. De skulle vilja bryta upp, om de kunde.

— Om du gav tjugo svenska flickor åt tjugo unga buddhistiska munkar och om flickorna vore beredda att gifta sig med dem, så skulle de allesammans lämna klostervivet. Men dessa pojkar kan inte bli familjefäder, eftersom de inte kan något yrke och inte kan försörja hustru och barn.

— Själv blev jag munk, när jag var 17 år. När jag var 25, insåg jag att jag blivit en annan person: jag ville gifta mig och få barn. Men jag

kunde inte få något arbete, eftersom jag tillbringat sju år med att studera religion och yoga i stället för att lära mig ett yrke.

— Munkarna, som inte kan fungera i det normala samhället, måste stanna där de är. Och vidskepliga personer, som tror på dogmerna om Buddha, vördar dem — på grund av fruktan. De fruktar Gud och helvetets eld. Om du inte tror på Buddha eller Kristus eller Muhammed eller någon annan guru, kommer du till helvetet; men om du tror, så kommer du inte till helvetet, utan blir lycklig efter döden, även om du nu lever i elände...

Menar du att munkarna inte tycker om sitt munkliv?

— Om de är ärliga mot sig själva, säger de alla att de inte tycker om det. Förra året var jag i Indien i sex månader och talade med flera av mina gamla vänner som fortfarande är munkar. Alla sa till mig: du är lycklig, stanna inte här i Indien. Samtidigt säger de att man är "fallen", eftersom man lämnat klostervivet, att man kommer till helvetet. Så måste de säga.

— Dessa munkar har problem med sex. De masturberar eller ock-

så är de homosexuella. Jag sa till dem, medan jag ännu var munk: masturbera inte — gift er i stället! Då blev de arga på mig.

Krishna säger att det religiösa sinnet är ett neurotiskt sinne. Det kan t ex vara fråga om en neurotisk fruktan för döden.

— Men varför tänka på döden och vad som kan komma efter döden? Vad som är viktigt är att veta vad livet är. Varför inte njuta av det liv som finns nu? Det är vackert. Man går i snön — det är så vackert...

Jag invänder att religion kan vara bra att ha i svåra situationer, t ex om man blir sjuk. Men Krishna tycker att om man blir sjuk, skall man gå till läkare, inte till religionen. Ty religionen är bara en flykt undan verkligheten.

Jag kallar religion "medicin för själen", men Krishna anser att den snarare är ett lugnande gift, liksom morfin och opium.

Krishna understryker att han inte har något emot de religiösa människorna själva. Han påstår inte att de är dåliga människor. Han träffar dem gärna liksom han tycker om att träffa alla slags människor. Människor är överallt lika. Alla vill leva och ha det bra, ingen vill vara sjuk eller olycklig. Och genom att människor inte vill vara olyckliga, skapar en del av dem dessa religioner.

Berättelser om religiösa gestalter — Krishna, Buddha, Kristus, Confucius och alla sekternas gurus — läser Krishna som fiktiva historier, och han tycker om dem ungefär som romaner. De är fascinerande. Inte minst Krishna är fänglande, eftersom han aldrig tog livet på allvar, utan *lekte*. Hela livet var han som ett barn. Han gjorde ingenting för vinnings skull, utan bara för nöjes skull. Men vi människor gör saker för att vinna något — och det gäller även religionen.

Men stimulerar inte religion till medkänsla?

Krishna anser att medkänsla är något gott. Men varför sammankoppla det med religion? Det är naturligt att ha medkänsla inför lidande. Religioner och andra ismer skiljer människor åt, skapar antagonism. Den som är kristen är inte buddhist, den som tillhör islam står i opposition till hinduer. Men om man bara talar om medkänsla, så tillhör man hela världen. Vi människor tillhör skapelsen, vår tillblivelse är ett kosmiskt fenomen. Varför behövs då dessa ismer som skiljer oss åt? Allt som skiljer människor åt är av ondo.

Per Ragnar: Reflexioner

Ur ett brev från M

"När jag läser Dina Reflexioner i Sökaren, slås jag av Din positiva livssyn, Din orubbliga tro, Ditt sakliga resonemang som alltigenom visar en harmonisk människa och Du blev min bild av en "lyckad" sökare, som lever i fullkomlig balans med tillvaron. Sedan såg jag Dig på teatern som skådespelare och fick därigenom en "människligare" bild av Dig (missförstå mig inte, Du blev s a s materialiserad). (— Tack för det! Min anm.)

Mitt problem är att jag pendlar ständigt mellan tro och tvivel. Under långa tider kan jag uppleva fullständig harmoni med tillvaron, jag går omkring och "strålar" av lycka och plötsligt är det borta — som att vakna upp ur en dröm. Där står jag förvirrad, frågande: vad är meningen?

och jag börjar ett frenetiskt sökande efter en förklaring överallt, i psykologin, astrologin o s v. Då analyserar jag mina "andligt upplyftande tillstånd", enligt psykologins grunder, som sjukliga skapelser i en förvirrad hjärna. Det är lätt att förkasta sin egen uppfattning, känslor och tankar om man inte får någon respons utanför sig själv; består då ens omgivning av idel "realistiska" sk normala individer gör detta inte saken bättre.

Likväl vet jag, mitt i denna vilshenhet, att bortom den fysiska världen finns en annan tillvaro. Men när maktlöshet och förfäran över världens orättvisor fyller mig — att vara tvingad acceptera eller resignera inför den rådande ordningen och stillastående åse elände — känns mina stunder av inre tillfredsställelse och lycka som ett hän och jag plågas av dåligt "världssamvete". Å andra sidan blir ingen lyckligare av det, allra minst jag, men känslan finns där, obestriddligt. Så länge jag kan censurera obehagligheterna är allt gott och väl, att få krypa in i ensamheten — den enda osårbara tillflyktsorten — och ägna mig åt de sanningar som är mina, ända tills kravet utifrån blivit så störande att jag tvingas stå inför den vardagliga verklighet, som också måste levas. Men hur kombinera dessa? Hur kan man leva i harmoni med det onda? Intellectuellt kan jag förstå Martinus filosofiska sanning — "att allt är mycket gott och att fullständig rättvisa råder" — men känslomässigt fungerar det inte. Jag blir helförbannad över att det i vårt socialdemokratiska samhälle existerar så enorma orättvisor, och varje individ är en del av detta samhälle, alltså duger det inte att jag utövar ett slags andligt-personligt förhållande med Gud och lever lycklig i min förnöjsamhet. Ibland har jag lust att slåss och det rimmar illa

med min pacifistiska livsinställning.

Jag kan ju i rimlighetens namn inte vara den enda andligt sökande människa som brottas med dessa problem. Sådana saker diskuteras inte öppet i de "religiösa" sammanslutningar jag bevistat. Där får man närmast en känsla av att vara "störande" när man börjar ifrågasätta olika resonemang. I politiskt aktiva föreningar är andliga frågor verklighetsfrämmande. Alltså får jag stanna kvar i mitt "Ingenmansland" och fortsätta leva mitt dubbelliv, men gudarna skall veta att inte är det lätt. Jag skall avsluta med en dikt av Hermann Hesse — min favoritförfattare — som speglar vad jag känner.

Främling i världen

*På nattlig vandring famlar jag mig fram,
fantastiskt tänds en trollkrets kring min stig;
blint, om jag hyllas eller höljs med skam,
följer jag trofast kravet inom mig.*

*Hur ofta har ej "verkligheten" väckt mig i mitt liv och mig till sig befallt.
Jag stod inför den nykter och förskräckt
och stal mig sedan stillsamt bort från allt."*

Tack för ditt brev. Om du läste mina Reflexioner i december, så handlade de om just detta. Det låter sej sägas avsevärt fler gånger än en, därför citerar jag tacksamt dina funderingar. Eller som Paulus sa: "Det goda jag vill det gör jag inte, men det onda, som jag inte vill, det gör jag." Och därigenom växer du och jag mot det Goda, vi vill! Det finns ingen annan väg än prövandets, testandets, förkastandets, upplevandets, utlevselsens, mognadens, till etappmålet: levande Insikt.

Föreningen för Psykobiophysik har funnits sedan 1974 men bildades formellt i Stockholm i slutet av förra året. Medlemsantalet är över 500. Det är fråga om en parapsykologisk grupp som vill "främja ett vetenskapligt orienterat intresse kring hittills oförklarade samband mellan psyke, biologiska organismer och fysisk materia". Man vill även "bekämpa vidskeplighet i alla former, såväl okritiskt tänkande och

blind tro som motsatsen okritisk misstro".

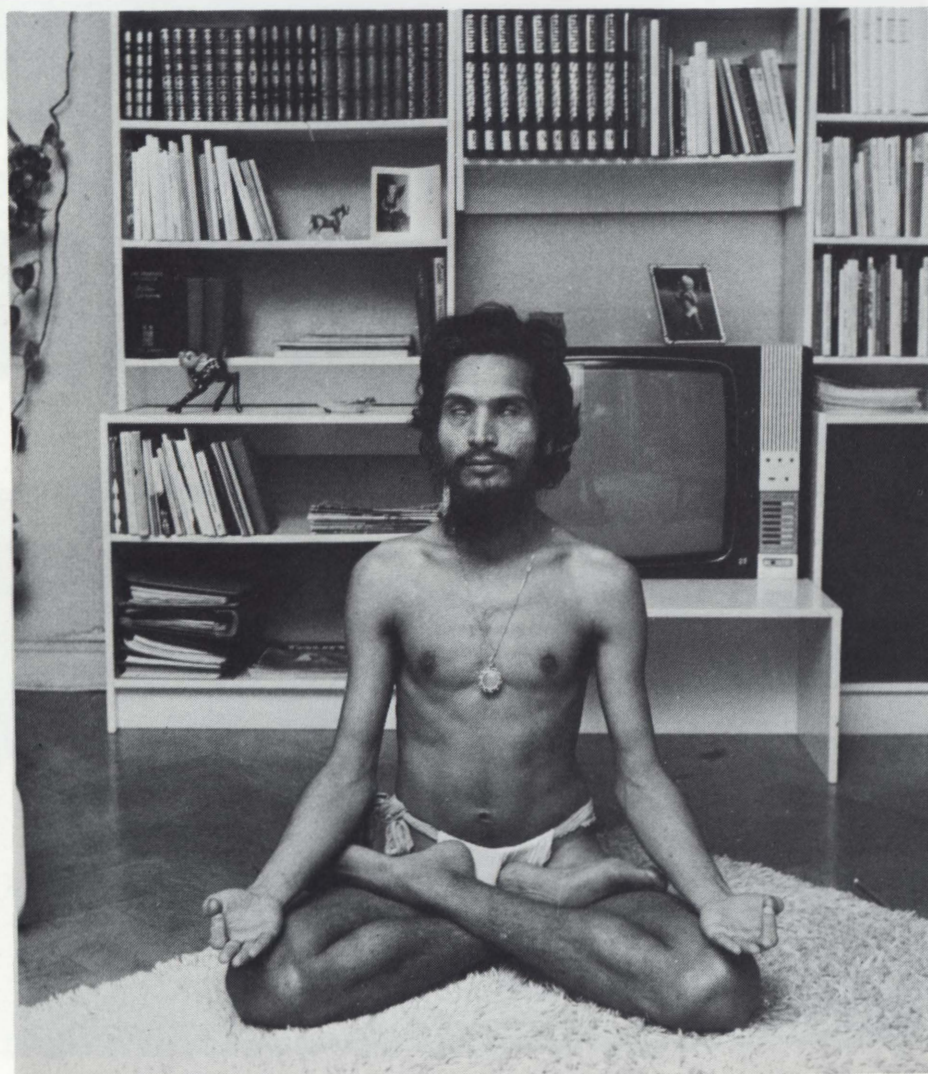
I ett offentligt uttalande uppmanar föreningen "personer i den akademiska världen att inte uttala sig så länge de inte skaffat sig kunskap inom området".

Den hittills etablerade beteckningen för undersökning av "övernaturliga", "utomsinnliga" och liknande företeelser i vetenskapens gränsområden är *parapsykologi*.

Det namnet är ju något oegentligt, eftersom det inte endast rör sig om psykologiska fenomen. Begreppet psyko-bio-fysik anger att dessa ting berör såväl psyket som biologiska organismer och fysiska ting.

Ordförande i föreningen är ingenjör Tony Eckardt, och medlemskap är öppet för vem som helst.

Adress: Föreningen för Psykobiophysik, Box 12145, 102 24 Stockholm.

Sätt igång "DATORN" i ditt inre!

Utnyttja din undermedvetna intelligens!

Sigmund O:son Lif vid en modell av de hus som tar tillvara solenergin som tillskottsvärmekälla och vars serietillverkning nu förbereds efter 5-årigt utvecklingsarbete.

Vi har väl alla haft erfarenheten att något som vi grubblat på men inte kunnat klara ut, fått sin lösning följande dag, sedan vi "sovit på saken", eller sedan vi en stund sysslat med något helt annat, kanske gått ut på en promenad. Det är då det undermedvetna som tagit hand om och arbetat med problemet — och sedan skickat upp lösningen i dagsmedvetandet.

En del av människans psykiska aktivitet är inte medveten. Vårt undermedvetna tänker faktiskt en hel del utan att vi vet om det! Man kan säga att vi har en dator i vårt inre, en tankeapparat som löser problem åt oss — om vi matar den med informationer och ger den impulsen att arbeta med problemen.

De flesta av oss bryr sig väl inte så mycket om det där med datorn, det undermedvetna. Vi känner inte närmare till det, tänker inte på det och förstår inte att utnyttja det systematiskt. Men en som gett sig "den" på att effektivt göra bruk av den inre datorn är Sigmund O:son Lif, 47, på Hammersta gård i Södertörn. Han förklarar för oss att datorn lagrar informationer som den mottar, bearbetar dem — och plötsligt en dag kan lösningen på ett problem vara klar; men för att få igång datorn måste man rensa sitt liv på tidigare upplevelser som kan ligga hindrande i vägen. Denna rensning kan man utföra t ex genom att skriva ned en självanalys.

Lif arbetar bl a som uppfinnare — dels på egen hand, dels tillsammans med medarbetare. Han kommer på nya saker, och han utvecklar och förbättrar olika produkter: en huskonstruktion som tar tillvara solenergin, säng- och läsbord för sjukhus och hem, shoppingvagn, ångkastrull, laxermedel och en ny typ av "djurvänlig" taggtråd. . .

Vi frågar honom om han alltid har varit uppfinnare.

— Nej, svarar han. Nöden är uppfinningarnas moder. Det vet jag i ordets rätta bemärkelse. Det var nämligen så att jag för ett antal år sedan slogs fullständigt sönder och samman inom det område, där jag då arbetade. Allt gick på tok. Till slut stod jag där fullständigt utblottad. Mat för dagen och pengar till hyran saknades, och en egen företagare fick på den tiden inget stöd om det gick "åt pipan". I denna situation fanns till slut inget annat att göra än att be Gud om hjälp. Och då öppnades en port, som jag dittills inte känt till och som gav mig vägledning. Det var då som datorn i mitt inre började leverera uppslag till nya produkter.

Men det är väl inte bara för uppfinningar som datorn kan användas?

— Nej. Vi — jag och mina medarbetare — har en korrespondenskurs i praktisk psykologi. Från personer som gått igenom kursen har vi fått

intygat att människor av de mest skilda kategorier kan lära sig att utnyttja undermedvetandet som en dator: hemmafruar, forskare, affärsmän, arbetare. . .

Vad kan datorn uträtta för människor som inte gör uppfinningar?

— Det är väl så att alla människor har sina problem. En del är ensamma och vet inte hur de skall gå tillväga för att finna umgänge. Andra är villrådiga när de skall skriva brev eller fylla i en blankett, eller de vet inte hur de skall uttrycka sig i ett visst läge; de känner sig underlägsna. Det finns tusen och åter tusen mänskliga problem — och datorn kan bistå i de mest skilda situationer.

Är det svårt att lära sig använda datorn på ett effektivt sätt?

— Det krävs tålmod. Man måste vilja försöka, och man får inte ge upp förrän datorn kommit igång. Men när man väl fått igång den, kan den fungera bättre och bättre ju mer den används — det vet jag av egen erfarenhet.

Ger datorn dig färdiga uppfinningar?

— Nej, den levererar från början en grundidé, som jag sedan får bearbeta och prova i praktiken. Under arbetets gång får man ånyo mata in de uppkomna problemen i datorn,

oftast flera gånger, varvid den successivt bearbetar dessa data — och slutligen får jag den kompletta lösningen i koncentrat.

Du måste alltså göra en massa experiment, innan du kommer fram till den slutgiltiga lösningen?

— Ja, och detta är i många fall tidsödande. Det räcker i allmänhet inte med att göra en fungerande prototyp eller en färdig provprodukt. För det mesta är det nödvändigt med flera sådana, innan en tillfredsställande produkt kommit fram. Jag inhämtar också mina medarbetares syn på varje ny produkt. Bland mina närmaste medarbetare finns både män och kvinnor, och det har visat sig att kvinnans syn på tingen är i hög grad befogad, innan en produkt kan anses färdig att läggas fram. Om man inte rådgör med kvinnan, kan det bli skapelser som inte kan användas på ett för båda könen vettigt sätt — som t ex vissa bostadsområden, som kan betecknas som rena arkitektsmissar, och mycket annat. Vi konsumenttestar också produkterna, innan de anses färdiga att marknadsföra — och på så sätt kan erfoderliga korrigeringar göras, innan de är färdiga. Så du ser att det inte är så enkelt som att bara mata datorn med informationer och sedan vänta på det fullkomliga svaret! Man kan inte överlämna allt åt datorn — man måste samarbeta med den.

Hur går det till, när datorn levererar sina idéer och problemlösningar till dig?

— Vanligast är skrivmetoden. Jag skriver lika snabbt på maskin som jag tänker — och de problemlösningar som kan sammanfattas i skrift, får jag på det sättet. Men jag kan också ta emot lösningar med min "inre syn". Då framkallar jag bilder på mina slutna ögons näthinna på ett sätt som kan liknas vid att drömma i vaket tillstånd. Jag kan också få vägledning genom drömmar, som illustrerar nästa utvecklingsfas kring någon produkt.

Men du är inte bara uppfinnare.

— Nej, jag arbetar med hjälp av den inre datorn som idékläckare, produktionsplanerare, skriftställare, reklamman, säljare och sammanställare av konsumentinformation — men jag jobbar också med mina händer som prototypbyggare, produktionstekniker, ritare och tecknare.

Och du hinner med allt?

— Ja. Men utan datorn gick det inte. Datorn arbetar även när jag sover eller när jag jobbar med helt andra uppgifter än dem som datorn håller på att bearbeta. På så sätt blir jag genom datorns bistånd mångdubbelt effektivare.

Ju mera skolad en person är, desto lättare måste väl datorn kunna fungera?

— Både ja och nej. Givetvis måste vi ha nått en viss kompetens, innan vi kan mata in uppgifter i datorn, men å andra sidan ligger inlärd kunskaper och förutfattade meningar som en hindrande dimma över datorn, eftersom det ofta kan finnas lösningar som är så enkla att vi med våra skolade sinnen inte tror att det kan finnas en så enkel utväg, som den datorn vill anvisa oss.

Den inre datorns funktionssätt behandlas alltså i er kurs i praktisk psykologi. Tar ni upp något mera där?

— Ja, vi behandlar ingående hur livsenergi byggs upp och samlas i någonting som kan liknas vid ett batteri — och hur denna energi kan förslösas och få följdverkningar av olika slag. Om man tänker positivt, så laddas det upp energi, men om man tänker negativt, t ex hatar, så sker en urladdning av energi.

Kursen är ju en korrespondenskurs. Varför det?

— Den är uppdelad i sex lektioner för att eleverna under mellantiden skall kunna praktisera och träna in vad som behandlas i varje kursbrev. De får lektionerna med en månads mellanrum.

VÄRDET AV ETT LEENDE

Det kostar ingenting men åstadkommer mycket.

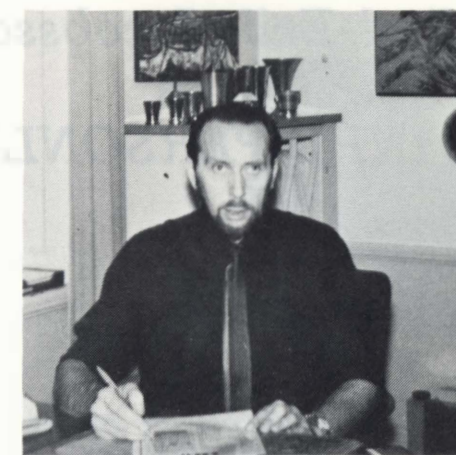
Det berikar dem som mottar det utan att utarma dem som ger.

Det händer i ett ögonblick, och minnet av det består ibland för evigt.

Ingen är så rik att han kan undvara det, ingen så fattig att det inte gör honom rikare.

Det skapar lycka i hemmet, befördrar goodwill åt ett företag och är vänskapens bekräftelse.

Det är vila för trötta, ljusning för

I korrespondensundervisning brukar eleverna få svara på frågor för att visa att de har tillgodogjort sig innehållet. Är det så hos er också?

— I början hade vi frågor i anslutning till varje lektion, men vi fann rätt snart att det var riktigare att låta eleverna ställa frågor själva. Det är mängder av frågor som på det sättet kunnat ställas och besvaras, men som aldrig kunnat förutses i några frågeformulär. Eleverna har ju olikartade problem som de vill fråga om. Vårt system ger dem alla möjligheter.

Men alla de nya produkterna osv. är inte det viktiga för Sigmund O:son Lif. Han menar att han fått uppfinningarna för att de skall kunna finansiera en "dödsforskning", dvs undersökningar av vad som egentligen inträffar vid döden. Under de senaste fem åren har han fått kontakt med några lämpliga medhjälpare och vetenskapare, men någon forskning kring döden har ännu inte kunnat komma igång, mest av brist på pengar.

Adressen till Sigmund O:son Lif är Hammersta herrgård, 140 40 Ösmo. Tel. 0750/492 47.

Carl-Erik Jacobsson rapporterar från en kurs i INRE PERSONLIG UTVECKLING

I november förra året blev jag oförhappandes deltagare i en vecko-slutskurs i "inre personlig utveckling", som hölls i Göteborg. Det skedde sedan Sökarens redaktör, som känner till mitt intresse för allt som har med personlighetsutveckling att göra, hade ringt mig och frågat om jag ville vara med på kursen och därefter rapportera om mina intryck i tidskriften.

Det är fråga om en kursverksamhet, IPU, som har bedrivits i drygt ett år på initiativ och under ledning av Gerd Ellholm och Maria Rost. Som det mesta inom psykoterapins område lär denna terapiform ha sitt ursprung i USA, men den svenska kursverksamheten får ses som fristående och oberoende.

Inom psykoterapi har under de senaste årtiondena skett snabba förändringar. Nya synsätt och metoder har kommit. Förr fanns bara ett litet fåtal skolor, men nu är det snarast ett kaotiskt virrvarr av teorier och metoder. Samtidigt finns ett stort behov av en rationell och integrerad helhetsmodell, men en sådan har lyst med sin frånvaro. Därför blev jag glatt överraskad av IPU-kursen, ty där anade man något av en framtidsmodell för människosyn och psykoterapi.

Som kursdeltagare fångades man upp av den positiva och varma entusiasmen. De 10-15 eleverna, vilka syntes vara såväl kontors- och affärsfolk i sin mest produktiva livsfas som sökande ungdomar och progressiva pensionärer, utrustades med penna och skrivblock och ombads att anteckna så mycket som möjligt. Frågor undanbads, för "svaret finns inom er själva. Det mognar fram om ni bara väntar".

Naturligtvis väcktes många frågor, men faktum var: svaren växte fram!

Man fick en kortfattad genomgång av allmän psykologi, som till en början verkade enkel och elementär, men ganska snart visade det sig att det rörde sig om en högt utvecklad livsfilosofi, grundad på en positiv människosyn, dvs. man satsade på det friska och positiva inom människan, betonade hennes förmågor och möjligheter.

I klara, enkla bilder förklarades individens upplevelser och beteenden. Det talades om olika medvetandenivåer, bl a det objektiva medvetandet, som består av det vakna, kritiska dagsmedvetandet. På denna nivå existerar en mängd barriärer mellan individerna. De har sin grund i den underliggande livsångesten, oftast i form av skuld-känslor. Men på de djupare nivåerna finns inte denna ångest. Där ser vi oss själva mer på distans, liksom vi ser våra medmänniskor och våra problem i ett klarare ljus.

Med hjälp av bl a symbolbilder fick man bearbeta sina problem i ett djupt avslappnat tillstånd utan att behöva uttrycka dem, utan att behöva delge sina känslor eller känna beroende till någon utomstående. Man var sin egen terapeut. I en känsla av frihet och harmoni såg man sig själv bemästra de vardagliga problemen. I det tillståndet fick man sedan lära sig att programmera in sin vardagsrutin i en framgångsrik och bekymmersfri anda, man fick analysera vad man åstadkommit under dagen och programmera vidare för ännu en meningsfullare morgondag. Detta skänkte en positiv känsla av egen värde och mening.

För att visa på kursens inriktning och innehåll vill jag litet närmare beskriva några av de begrepp som behandlades under kursen.

Livsmål

Resultatet av ett rationellt beteende hos en självförverkligande människa är *harmoni* — en inre frid. Denna harmoni är beroende av individens livsinriktning, hans vardagliga handlande, hans kommunikation med omvärlden och hans hälsa.

Fig. Livsmål hos en självförverkligande människa.

Det finns tre slag av kärlek — kärlek på olika nivåer:

- Eros — den kravfyllda kärleken; fysisk kärlek.
- Philos — gemenskapen, givandets och tagandets kärlek.
- Agape — den kravlösa kärleken; givandets kärlek.

Eroskärlekens färg är den röda, den heta, brinnande känslan. Philoskärleken är relationernas, kontaktens och konfliktfrihetens uttryck. Störst är dock agapekärleken, såsom den uppoffrande, tålmodiga moderskärleken, den godmodliga kärleken.

Kärleken står för individens inriktning. Och det livsmål individen uppnår i form av harmoni är beroende av vilken nivå han är inriktad

Gerd Ellholm

på. Härav bestäms även hans *handlingar* — hans personliga rikedom. Man får genom att ge, men den mänskliga servicen begränsas av hans medvetandenivå, dvs. friheten från grundångest, skuld-känsla och omedvetet försvar. En öppen, fri och stark människa befinner sig på en hög medvetandenivå med hög inriktning genom kärleksfulla och tjänande handlingar. Detta är en personligt rik människa.

Men människan kan inte existera i ett vakuum, i enbart meditativa övningar eller isolerande religiösa ritualer. Hon måste även verka i ömsesidigt utbyte med omvärlden. Hon måste *kommunicera* sin personlighet. Den viktigaste kommunikationskanalen är då hennes personliga utstrålning. Enligt de siffror som gavs under kursen består vår kommunikation till 7 procent av ord, 38 procent av kroppsspråk (gester, miner, hållning etc.) och resterande 55 procent av känslomässig utstrålning.

En annan faktor som har avgörande betydelse för individens livsmål i form av inre frid och harmoni är *hälsan*. Den fysiska hälsan är till större delen bestämd av vår psykiska status. 70-80 procent av alla fysiska sjukdomar har psykiska upphov, har det sagts, men den uppskattningen kan t o m förmodas vara för låg. En hög inriktning, ett aktivt och rationellt handlande samt en djup och ingående självbearbetning leder även till en fysiskt stark och frisk individ. Sunda levnadsvanor genom hög medvetenhet.

Mycket mer skulle kunna sägas om våra försök som kursdeltagare att bearbeta vår egen personlighet i vårt "inre arbetsrum" på djupare nivå, om våra behov etc., men allt detta är fenomen som måste upplevas på den djupa och avspända "subjektiva nivån". På den konkreta, objektiva nivån uppstår så lätt misstolkningar, vanföreställningar och misstro. En fullt rättvis bedömning kan endast göras i kombination med egen upplevelse. Det saknas termer och begrepp på den djupare, subjektiva nivån.

Från teoretisk synpunkt kan i sammanfattning sägas att kursen Inre Personlig Utveckling bl a bygger på Maslows behovshierarki, Jungs individuationsbegrepp (= självförverkligande) och en bearbetning av det omedvetna genom handskandet med symboler under självhypnos, varigenom en betingning och förstärkning av de egna utvecklade resurserna äger rum,

samt genom posthypnotiska suggestioner en positivt programmerad framtidsplanering. Härvid tas många djupt omedvetna problemknutar upp till bearbetning, en emotionell omfärgning äger rum, dvs. en frigörelse från undanträngda konflikt- och ångestladdade upplevelser, som hämmat och blockerat personlighetsutvecklingen.

Förutom denna integrering av olika psykologiska begrepp och tekniker har IPU även en filosofisk, för att inte säga andlig, dimension. Den kan nämligen sägas förbereda marken för en högre jag-funktion — det övermedvetna — som ofta är det centrala begreppet i de meditationsrörelser som numera växer i popularitet och antal.

IPU verkar — såsom jag har upplevt den — vara en systematisk, effektiv och kärleksfull behandling,

Maria Rost

kanske en föregångsmodell för framtidens psykoterapi.

Anm. Carl-Erik Jacobsson är fil.lic., psykolog vid Fagareds yrkesskola, där han bl a bedriver forskning rörande terapiprocess och personlighetsutveckling.

Adress till IPU: Nordostpassagen 69, 413 11 Göteborg. Se f.ö. annons.

Ge Ditt sinne en chans . . . och förändra Din världsbild

Vid närmare eftertanke blir man klar över att vårt sinne är den värdefullaste styrka vi besitter. Din plats i livet bestäms av hur mycket Du lär att utnyttja denna inre kraft. Du har kanske ännu inte medvetet börjat använda något av den mentala kraft Du redan besitter.

Vi har alla förmågan att vända ett problem till något positivt, varje besvikelse till en förhoppning, varje invändning till ett svar o s v.

Genom att utnyttja Din inre sinnesstyrka och mentala kraft är det lättare för Dig att använda de kunskaper Du nu har.

Inre Personlig Utveckling (IPU-metodiken) vill visa Dig att Du verkligen besitter denna styrka och kraft. Du lär Dig bl a hur Du utvecklar och fokuserar denna förmåga, så att Du medvetet kan dirigera den. IPU-metodiken kan ge Dig ett helt nytt och positivt synsätt, som utvecklar Dina inre egenskaper och insikten om Dig själv och Din plats i livet.

INRE PERSONLIG UTVECKLING (IPU)

Stockholm: instruktör Maria Rost, Råsundavägen 19, 171 52 Solna
telefon 08/730 32 05

Göteborg: instruktör Gerd Ellholm, Nordostpassagen 69, 413 11 Göteborg
telefon 031/24 10 17

Jag är intresserad av IPU-metodiken och önskar ytterligare information.

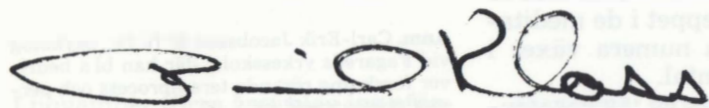
Namn:

Adress:

telefon. /

Tefatsförklararen Klass

"Det finns alldeles säkert inga utomjordiska rymdskepp i vår närhet."

Philip J. Klass

Vi har nyligen uppmärksammat Philip Klass' två UFO-böcker här i Sökaren. Klass är en skeptiker och intensivt verksam med att ge naturliga, "prosaiska" förklaringar till kända, oförklarade UFO-fall. Han är intelligent och skicklig, och man bör inte gå förbi honom utan att granska hans synpunkter. Vi har sänt honom några brevfrågor, som han vänligt besvarat — samt avböjt betalning för; han vill inte tjäna pengar på sin UFO-verksamhet.

Professor J. Allen Hynek har betonat att det finns genuina UFOs i jordens atmosfär. Men är det er uppfattning, Mr. Klass, att ni kunnat demonstrera en naturlig förklaring till samtliga UFO-fall som ni undersökt?

— I min bok "UFOs Explained" visar jag att det finns prosaiska, jordiska förklaringar till flera berömda, förut oförklarade fall, inklusive några som Dr Hynek offentligt har betecknat som "oförklarliga", tex en "UFO-observation" som gjordes från en helikopter tillhörande arméns reserv natten den 18 oktober 1973. Det fallet undersökte Hynek personligen, och det tilldelades en belöning på 5.000 dollar som bästa UFO-fallet 1973 av en panel bestående av Hynek och fyra andra erfarna ufologer, alla med fil.dr-grad. Men det är fullt förklarat i kapitel 29 i min bok. "UFOt" var en meteor/eldboll från

Orionids meteorregn, och UFOts till synes gåtfulla "verkningar" hade inget att göra med eldbollen.

1972 belönade samma panel ett fall med 5.000 dollar, där det rörde sig om en "UFO-landning" som rapporterades ha ägt rum på en gård tillhörig en farmare Johnson i närheten av den lilla staden Delphos i Kansas. När farmare Johnson fick priset, citerades Hynek som följer: "Dr Hynek underströk att panelen nog hade undersökt om det kunde röra sig om en bluff men att den är fullt övertygad om att iakttagelsen är verklig." Min bok, kapitel 28, visar att detta fall är ett bedrägeri. Johnson finner nöje i att berätta "skepparhistorier", och jag kom på honom med flera rena lögner.

Den välbekanta händelsen i Pascagoula, Mississippi, då Charles Hickson och Calvin Parker påstod att de hade förts ombord på ett flygande tefat och blivit föremål för kroppsundersökning där, undersöktes personligen av Hynek, som på en presskonferens sa följande: "Jag hyser inget tvivel om att dessa två män har haft en mycket skrämmande upplevelse."

Många personer har under senare decennier påstått att de tagits ombord på flygande tefat. Några få av dessa har varit villiga att genomgå test med "lögn-detektor" (polygraf). Ingen har klarat testet utom Pascagoulas Charles Hickson.

I min bok, kapitel 27, avslöjar jag att detta test med lögn-detektor utfördes av en ung operatör som inte hade avslutat sin utbildning, inte hade fått certifikat av sin egen skola och inte hade genomgått prov för statlig licens. Dessutom: Hicksons advokat, som uppträdde som hans "agent" för att sälja rättigheterna till hans berättelse, undvek noga att få Hickson testad av någon erfaren polygraf-operatör i närheten av Pascagoula. I stället "importerade" han den unge operatör utan certifikat och utan licens som utförde testet — och av en underlig tillfällighet arbetade polygrafoperatören för en vän till Hicksons advokat.

I min bok avslöjas att Hickson fick sparken från sitt tidigare arbete, eftersom han lånat pengar av män som var underställda honom, och inte återbetalat lånen. I stället rekommenderade han företaget (Ingalls Shipyard) att höja männens löner, så att företaget därmed skulle betala Hicksons personliga lån. När Ingalls upptäckte detta, avskedade de Hickson.

Vilka är era viktigaste invändningar mot professor Hyneks arbete inom UFO-området?

— Allen Hynek är en mycket trevlig och behaglig person, men han har en alltför stor benägenhet att tro att alla människor är mycket uppriktiga och sanningsenliga. Men

min viktigaste kritik mot Hynek är att han inte ägnar tillräckligt med tid och arbete åt att göra rigorösa undersökningar, vilket leder honom till att alldeles oriktigt beteckna många fall som "oförklarliga".

Vilka är de vanligaste förklaringarna till UFO-fall?

— Vanligast är nog att vittnena sett himlakroppar som Venus och Mars, när dessa varit mycket starkt lysande och observerats genom mycket tunna moln eller ett tunt dis. Men det finns också mycket annat som ger upphov till "UFO-observationer", så som jag visar i "UFOs Explained", tex meteoror/eldbollar, väderballonger, varmluftsballonger som skickats upp av (vanligen) tonåriga pojkar som pojkestreck; vidare svärmar av eldflugor, militärflygplan som testar ny utrustning och således gör ovanliga manövrer, onaturliga atmosfäriska fenomen såsom "kulblixtar" m m.

Finns det inga verkligt förbryllande fall?

— Om man har tid och tålamod att tränga in i ett fall, vilket ibland kan ta så lång tid som sex månader, så framkommer vanligen en prosaisk förklaring — eller åtminstone flera möjligheter till en sådan — med andra ord: där är ingenting som kräver att man talar om mystiska utomjordiska rymdskepp.

Tror ni att "UFO-hysterin" snart kommer att upphöra? Kommer folk att sluta tro på rymdskepp?

— "Myten" om mystiska föremål i rymden har i hög grad skapats av nyhetsmedia och av att till synes gåtfulla föremål — alltså litet ovanliga händelser — kan observeras på himlen om man tittar tillräckligt länge, eller tillräckligt många människor betraktar himlen. Nyhetsmedia berättar om UFO-fall, och detta ger i sin tur upphov till nya fall, som berättas för pressen. På så sätt har flera "vågor" av iakttagelser uppstått — både under 1950-talet och senare.

Kommer myten snart att dö? Kommer den någonsin att dö? Låt mig citera från sista sidan i "UFOs Explained":

"...idén om besökare från avlägsna världar är en fascinerande myt för vuxna — i synnerhet på grund av att den fyller ett mångårigt tomrum, som existerat sedan vi växte ifrån vår barndoms fantasifulla och underbara sagor, där en ful groda plötsligt kunde

förvandlas till en vacker prins. Om UFOs är rymdskepp från en avlägsen värld, vars civilisation är oerhört mycket längre hunnen än vår egen, antas det automatiskt att de för länge sedan lärt sig att betvinga alla de till synes omutliga naturlagar som nu hämmar och begränsar vår egen teknologi — likaså antar man att de löst de sociala problem som hemsöker vår jord... Idén om underbara rymdskepp från en avlägsen civilisation är en saga som är som klippt och skuren för vuxna människor — en saga i vilken envar själv kan delta helt enkelt genom att hålla ett vaket öga mot skyn. Myten om utomjordiska besökare kommer att bestå — trots denna bok — om så bara för att det finns så många naturliga och människotillverkade 'UFOs' att se, och för att så många människor vill tro."

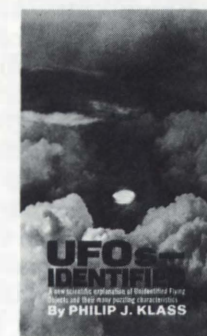
Tror ni det är möjligt att överbrygga de väldiga avstånden mellan stjärnorna?

— Jag tror att det kan finnas intelligent liv på andra planeter i det väldiga universum, och det hoppas jag det finns. Men jag är rädd att de oerhörda avstånden hindrar oss från att få besök av sådant intelligent liv — och kanske är också kontakt mellan "dem" och oss via radio eller laserstrålar med ljusets hastighet omöjlig på grund av de väldiga avstånden och på grund av det faktum att vi människor sällan lever i hundra år — dvs om intelligent liv upptäcks någonstans i universum, kommer det förmodligen att vara på så stort avstånd från oss att den person på jorden som formulerar budskapet och sänder iväg det, inte är vid liv, när svaret kommer tillbaka.

Har ni själv sett något UFO?

— Jag har sett "UFOs" vid två tillfällen, men båda kunde snabbt identifieras. Det ena var ett flygplan som om natten landade på Washingtons flygfält (Washington National Airport) i närheten av min bostad. Piloten tänkte landningsljusen precis i det ögonblick då planet gick in i ett tunt moln — vilket blev orsak till att ett väldigt, lysande sken tycktes uppstå från "ingenstans". Men några ögonblick senare, när planet sänkt sig ned under molnet, kunde det snabbt identifieras.

Det andra fallet inträffade just vid solnedgången. En vän och jag fick syn på ett högtflygande, "ciggarrformat", orangefärgat föremål, som tyst flög i en svängd bana. När

jag hämtat min kikare, kunde "UFOt" identifieras som en icke normal "jet-stråle" från ett högtflygande jetplan. Medan de flesta sådana jet-strålar blir flera kilometer långa, upplöstes denna snabbt och skapade ett "UFO" av begränsad längd, vilket upplöstes och fick orangefärg av den nedgående solen. Inget ljud hördes på grund av avståndet, och flygplanet var inte synligt för blotta ögat.

Vad skulle ni vilja säga till UFO-entusiasterna?

— Jag skulle säga till dem att 99,5 procent av alla böckerna i detta ämne, och de flesta artiklarna, bara ger er en sida av saken. Ni är skyldiga er själva att åtminstone läsa vad den "andra sidan" säger och därefter göra er bedömning. I sista kapitlet av "UFOs Explained" säger jag: om, medan jag ännu är i livet, något fysiskt bevis för ett enda utomjordiskt rymdskepp påträffas, tex att ett rymdskepp landar i Stockholm eller kraschar i Detroit eller att ett stycke av ett rymdskepp faller ned och blir undersökt av Förenta staternas vetenskapsakademi, vilken tillkännager att det är av utomjordiskt ursprung — återsänd då min bok "UFOs Explained" till mig, så skall jag återbetala inte endast den 1 dollar-royalty som mitt förlag Random House betalar mig, utan det fulla

Forts. på sidan 26

Rhine och överlevnaden

I början av sitt parapsykologiska arbete sysslade makarna Joseph B. och Louisa E. Rhine med undersökningar av mediumistiska fenomen. Men småningom kom de till den uppfattningen att vad som framkommer genom medier kan förklaras som utomsinnlig varseblivning (ESP) hos medierna och alltså inte måste uppfattas som budskap från avlidna. Fastän det ibland har förekommit tryck på professor Rhine att återuppta forskningen rörande den mänskliga personlighetens överlevnad av döden, har hans laboratorium under senare år lämnat sådan forskning åt andra. Rhine har förklarat att vid studium av mediumskap finner man till sist två tänkbara informationskällor: å ena sidan en hypotetisk andevärld och å andra sidan levande och materiella källor, som är möjliga att kontrollera av forskaren. Detta betyder att om upplysningar som ges genom ett medium går att kontrollera och kan visas överensstämman med verkligheten, eftersom korrekta upplysningar varit tillgängliga för forskaren, så kan dessa upplysningar även ha varit tillgängliga för mediet genom ESP. Rhine har sagt att man inte kan eliminera någon av dessa två hypoteser med hjälp av nu kända prov. Därför måste frågan huruvida någon del av en individ kan äga självständig existens efter döden lämnas obesvarad.

Rhine säger att såvitt han känner till, finns det ingen parapsykolog i våra dagar som anser att det kommit fram parapsykologiska, experimentella bevis för överlevnad av döden. Några få forskare fortsätter av en eller annan anledning att undersöka mediumskap efter dessa linjer, som inte leder till något resultat, men, kommenterar han, de bidrar bara till att det parapsykologiska forskningsområdet verkar vara mindre objektivt än god vetenskap bör vara.

Vad var det som fick Rhine att ge upp sitt studium av mediumskap? Han omtalar att vändpunkten var hans undersökningar av mediet Eileen Garrett. Rhine och hans medarbetare studerade hennes mediumskap och testade hennes ESP-förmåga samtidigt. Hon fick i trans positiva resultat vid kortgissningsexperiment utan att hindras av dörrar och väggar. Hon behövde inte vara i samma rum som den person som ställde frågor. Det fanns ingen möjlighet att

avgöra om det rörde sig om förbindelse med andar eller om ESP. Eftersom hon kunde gissa rätt på korten, kunde hon mycket väl tänkas få också sina spiritistiska informationer genom telepati. Efter den insikten vände sig Rhine från studium av överlevnadsproblemet.

(Källa: En artikel av Martin Ebon i Parapsychology Review, 5, 1975.)

Swann i universum

Den amerikanske psykikern Ingo Swann har experimentellt försatt sitt medvetande till planeterna Merkurius och Jupiter. Och hans beskrivningar av himlakropparna är "otroligt korrekta" uppger det. Dr Edgar Mitchell, före detta astronauten som numera sysslar med parapsykologi, säger att Swann har beskrivit saker och gett detaljer som inte var vetenskapligt kända förrän Mariner 10 resp. Pioneer 10 senare flög i närheten av dessa planeter och gav oss informationer. Professor J. Allen Hynek, astronom och känd UFO-expert, som även intresserar sig för det paranormala, säger om Ingo Swanns intryck av planeterna att detta är sådant som Swann inte kan ha gissat sig till el-

Svenskt UFO-bibliotek

Arbetsgruppen för ufologi (A.F.U.) som tidigare gav ut tidskriften *Ufologen*, har sedan över ett år hållit på att bygga upp ett bibliotek och arkiv för UFO-litteratur. Syftet är att skapa en grund för forskning om "flygande tefat".

UFO-litteraturen växer, och det finns hos föreningar och enskilda ufologer, som arbetar med detta problem, ett behov av bibliotek, arkiv och bibliografi. A.F.U. ser som sin uppgift att vara ett service- och informationsorgan till tjänst för dem som allvarligt vill forska i UFO-gåtan.

Tillgång till biblioteket får var och en som stödjer verksamheten med minst 20 kronor per år eller donerar böcker. Något medlemskap finns inte, eftersom A.F.U. inte är en förening i vanlig mening utan en informell arbetsgrupp bestående av några personer som förut varit engagerade i skilda UFO-organisationer. För årsavgiften erhåller man boklistor, informationsblad samt

Lilla filosofirutan

En människa förblir vis så länge hon söker visheten. När hon tror sig ha funnit den, blir hon en narr.

De orden sägs vara hämtade ur Upanishaderna. Den som sände oss dem, tyckte att de kunde stå som motto för Sökaren. I alla händelser är de tankvärda. Tar man dem på allvar, tycks de säga att den sökare, som finner, tar narrkåpan på. Kanske är vi alla omedvetna narrar?

ler läst om; hans intryck av Merkurius och Jupiter kan inte avfärdas; ett magnetfält på Merkurius var "något alldeles oväntat".

Swann sa att Merkurius har en mycket tunn atmosfär, ett magnetfält och en himmel med glödande purpursken. Tre veckor senare kom satelliten Mariner 10 i bana intill Merkurius och visade att Swann hade rätt.

(Källor: Psychic News 25.10.1975 och Psychic juni, 1975.)

ett regelbundet utkommande nyhetsblad.

Många personer har välvilligt ställt material till förfogande, så att biblioteket i dag består av drygt 400 boktitlar och dessutom ett stort antal tidskrifter och pressklipp. I framtiden hoppas man även kunna utveckla avdelningar för foton, filmer, bandinspelningar m.m.

A.F.U. håller också på att utarbeta en svensk UFO-bibliografi, ett omfattande artikelregister samt en informations- och programskrift om ufologins grundläggande problem och de skilda metoder som står till buds för vetenskaplig forskning.

Arbetsgruppen uppmanar alla som har UFO-material som står och dammar igen i någon vrå att göra en insats för biblioteket genom att ställa sitt material till A.F.U:s förfogande.

Vidare informationer kan erhållas genom Kjell Jonsson, A.F.U., Box 5046, 151 05 Södertälje 5.

Filippinerna

Forts.

ration där Gonzales avlägsnade en ryggradstumör.

Ingen är ju som bekant profet i sitt eget land, och det förefaller även gälla psykiska kirurger. Ett kliniskt laboratorium i Manila fick ett par äkta gallstenar från en vanlig sjukhusoperation med uppgiften att de härrörde från psykisk kirurgi. Laboratoriesvaret löd kort och gott "icke-organiskt ursprung". Händelsen speglar attityden ganska väl.

Myndigheterna på Filippinerna föredrar att blunda för den psykiska kirurgin, liksom även läkarna även om några är positiva och åtminstone en är healer själv.

Anm. Lennart Lidfors, 37, har utbildning som elektroingenjör. Han har varit driftingenjör vid en atomforskningsanläggning, där efter bedrivit konsultverksamhet och akademiska studier. Han är initiativtagare till Stockholms Forskningscenter för Psykobiophysik. Numera driver han en egen organisation, Forskningscentret för Avancerad Vetenskap. Han doktorerar i psykologi vid Stockholms universitet.

FA DERES HOROSKOP

stillet og tilsendt for 35 svenske kr.
Send fødselsdato, klokkeslet og fødested til

Peter Sørensen

Havrevej 12, DK-2700 Brønshøj,
Danmark

MUSIK FÖR AVSLAPPNING OCH MEDITATION Kosmiska fantasier nr 1

Kompositör och pianospel: Jan Sandell.

Härmed beställes st. LP-skivor kosmiska fantasier à 25: — sv. kr. per st. (moms inräknat).

Att sändas per postförskott, FRAKTFRITT vid order av 3 st.

Till **KOSMOS**
Box 9315
541 03 Skövde 3, Sverige
(v. g. skriv tydligt)

Namn:

Adress:

LIVET FORTSÄTTER EFTER DÖDEN!

Spiritualismen ger bevis.

Begär vår boklista med senaste nyheter!

Bokförlaget Excelsior AB
Box 5314, 102 46 Stockholm 5

VATTUMANNEN

Bokhandel och postorder

NY KATALOG 1975

med nya titlar från USA och England.

Order: tel. 08/10 69 15

Affär i Strindbergs Blå Tornet
Drottninggatan 83, Stockholm

Meditation, yoga, astrologi, massage, akupunktur, makrobiotik, flygande tefat, skivor, affischer, rökelser.

Nu bättre och snabbare leveranser.

VATTUMANNEN
Box 45096
104 30 Stockholm

ordet kristen framför ordet sökare i min signatur nedan?

Kristen sökare

Svar:

Jag har svårt att tycka att kännedom om vissa parapsykologiska företeelser och en tolkning som innebär tro på överlevnad av döden skulle utgöra någon extra svårighet för en kristen troende. Tvärtom tycker jag att parapsykologiska fenomen stöder en religiös verklighetsuppfattning — såvida man inte är fången i en snäv bokstavstro. Om man på grund av telepatiska upplevelser kommit fram till tron att en vän överlevt döden, bör väl detta kunna förenas med kristen tro på de dödas uppståndelse. Uppståndelsen behöver ju inte uppfattas som något kroppsligt. Människan är i första hand själen, personligheten. Och som en människosjäälarnas uppståndelse tolkar väl de flesta kristna tron på uppståndelse från de döda. Företeelser inom det parapsykologiska fältet antyder ju dels överlevnad av döden i form av återfödelse på jorden i ny kropp, dels överlevnad i form av existens i en "andevärld". I inget av fallen torde det behöva finnas någon oöverkomlig motsättning till en icke-dogmatisk, icke-sekterisk kristen tro.

S M

ROSENKREUZARNES Världsbildning

eller Mystisk Kristendomslära
av Max Heindel

belyser de kosmiska såväl som de personliga levnadslagarna.

Kr 49: — plus porto

THE ROSICRUCIAN FELLOWSHIP
svenska sektionen
Box 40261, 103 44 Stockholm 40

BUDDHISTISK LITTERATUR

Everyman's Ethics

Fyra av Buddhas tal i engelsk översättning av Narada Maha Thera.
32 sidor, 5: —

Buddhistisk meditation
av Francis Story
32 sidor, ca 7: —

Buddhismen i ett nötskal
av Narada Maha Thera
80 sidor, ca 15: —

Kan beställas från
BUDDHASANAFÖRLAGET
Box 5158, 102 44 Stockholm
De svenskspråkiga titlarna finns även i bokhandeln.

Vem är du, Nessie?

Finns det ett okänt djur, ett monster, i den skotska sjön Loch Ness?
Ja, alldeles omöjligt är detta inte.

Av SVEN ROSÉN

Bertrand Russell skrev en gång en essä där han berättade om en bygd i Skottland med dåliga finanser. För att komma till rätta med ekonomin lät man i hemlighet tillverka ett "monster", som under mörka och dimmiga nätter utplacerades i en närbelägen sjö. Odjuret var konstruerat så att det medelst höga tjut kunde skrämra vidskepliga fiskare längs stränderna, samtidigt som det viftade med en lång och skräckinjagande svans. Succén blev ögonblicklig. Nyfikna strömmade till platsen, hotellen blev fullbelagda och turistnäringen frodades. Till sist blev lögnen sannare än sanningen. När det rätta förhållandet uppdagas är det ingen som tror på det. Och monsterhysterin fortsätter.

Vad Russell ironiserar över är det berömda odjuret i Loch Ness. Och visst ligger det någonting i hans reflexioner. Turismen till den skotska sjön skulle inte ha varit densamma utan det ryktbara monstret. Men det behöver förstås inte innebära att odjuret är ett påhitt. Många vittnen säger sig ha sett det, och det har

En välkänd bild av "Nessie", här återgiven från *The Story of the Loch Ness Monster* av Tim Dinsdale. Den sägs ha tagits 1934 med en kamera med telefotolins på ett par hundra meters avstånd av londonkirurgen R.K. Wilson.

också fotograferats åtskilliga gånger — fast bilderna oftast är oskarpa.

*

Av alla monster och vidunder som sägs befolka sjöar och hav lär Loch Ness-odjuret vara det anrikaste. Enligt uppteckningar skall ett irländskt helgon, St Columba, ha sikat det redan 565 anno Domini; och det är en återkommande och kär gestalt i skotsk tradition, där det dock utsmyckas med folktrons alla attribut. Den första vågen av moderna iakttagelser kom 1933, då man byggde en väg längs stranden av den skotska sjön. Bergsprängare sprängde och stora klippstycken dunsade i vattnet. Detta oroade tydligen odjuret — eller odjuren, för om de finns måste det röra sig om en flock — till att då och då sticka upp huvudet ur sjön för att se vad som pågick. Eller var det bara för att det kom mycket folk till platsen som många iakttagelser gjordes? Enbart från detta år finns mellan 20 och 30 iakttagelser inrapporterade. Till dags dato bör antalet uppgå till något hundratal.

Hur ser då odjuret ut?

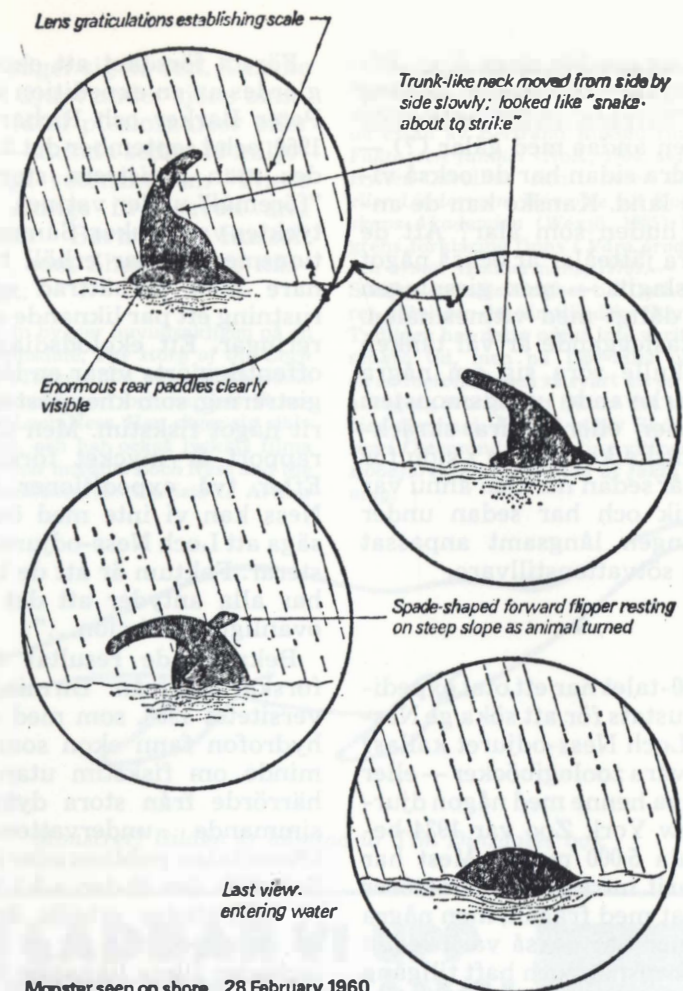
De filmer och fotografier som finns visar mest störningar i vattnet (som antas vara orsakade av odjuret) samt ibland något som tycks vara odjurets ryggpucklar. En bild tagen av en Londonkirurg R.K. Wilson 1934 visar visserligen odjurets huvud och långa hals, men i övrigt ger den fotografiska dokumenteringen föga upplysningar om utseendet. För att få svar på frågan får vi gå till vittnesberättelser.

Turen att se odjuret då det låg och vilade sig på stranden hade en Mr. Torquil MacLeod som berättar följande: "Ungefär kl 15.30—15.45 den 28 februari 1960 bilade jag mot Fort Augustus när (...) jag blev varse en lätt rörelse på den motsatta stranden. (Avstånd: ca 1550 m.) Vädret var mulet och tråkigt med ett duggregn drivande nere vid sjön. När jag riktade min kikare mot det rörliga föremålet såg jag en stor grå-svart massa. (Vad Mr. MacLeod såg var *monstret!*) Jag har anledning förmoda att huden var fläckvis både våt och torr (vilket skulle förklara den grå-svarta schatteringen) och framtill syntes något som liknade en elefantsnabel i specialstorlek. Jag antar att det var en hals fast jag inte kunde upptäcka något huvud som sådant. Labbar var synliga på båda sidor, men bara på vad jag antog vara bakdelen, och denna del (som var långt borta från 'snabeln') sträckte sig ner i vattnet. I omkring 8 eller 9 minuter förhöll sig djuret absolut stilla, bortsett från dess 'snabel',

som emellanåt vaggade från sida till sida med en lätt rörelse uppåt och nedåt — precis som en orm som tänker hugga, men helt långsamt. Det föresvåvade mig att djuret tydligen granskade sjöns stränder i alla riktningar. Slutligen till hälften hoppade, till hälften krängde det till vänster, så att dess 'snabel' vreds alldeles runt tills den var vänd mot mig. Så plumsade djuret i vattnet och tydligen dök det rakt ner (...)" MacLeod tillfogar att djuret "ibland krökte ryggen till en eller flera pucklar". Vidare meddelas att hans kikare var en Ross 7 x 50 av god kvalitet med linsskala. Han uppskattade djurets *synliga* längd till 14 à 15 meter.

Här ett mera typiskt vittnesmål. Berättare är en Mr. Alex Campbell (som själv blivit så intresserad av monstret att han samlat in vittnesmål från 82 människor som säger sig ha sett det): "Jag stod en vacker morgon vid mynningen av floden Oich (...) och tittade ut över sjön i riktning mot Borlum Bay. Plötsligt blev jag varse (på ett avstånd av ca 350 m) ett egendomligt föremål som tycktes skjuta ut ur det lugna vattnet, (...) dess svanlika hals nådde som högst 2 m eller så över vattnet, och den mörkgrå fuktglänsande kroppen var *minst* 9 m lång. Jag gjorde uppskattningen genom att för mitt inre öga placera två ordinära 4,5 meters roddbåtar akter mot akter, och jag tror inte att jag tog mycket fel för jag har stor erfarenhet av sådant efter att ha bott vid sjöstranden hela mitt liv (...)"

Man kan också förmoda att Mrs. Kay Shakespeares följande lilla rakt-på-sak-berättelse är ett typiskt vittnesmål: "...Under vår semester i augusti 1955 hade min man och jag upplevelsen att se ett långt, kraftfullt djur som simmade ner mot centrum av sjön, och svallvågen som det skapade kunde inte ha orsakats av någonting annat, eftersom det var en av dessa heta vindstilla dagar (...) och det fanns inte en båt eller något annat inom synhåll." Vittnet säger sig här ha sett något konstigt i vattnet. Något obestämt som tolkats som ett djur... Kritikerna menar att det kan finnas uppskjutande stenar vid vattenytan, vilka för en lätt bris kan orsaka en V-formad våg påminnande

Monster seen on shore 28 February 1960

Watched for 9 minutes through x7 binoculars—range 1700 yards

Estimated visible length—45-50ft.

Figure 8 Sketches drawn by Torquil MacLeod of his sighting, 28 February 1960

En sida ur Tim Dinsdales bok.

om något som simmar. Men det förstås: Det har gjorts goda när-observationer av djuret. Och några vittnen säger sig t o m ha sett flera monster samtidigt — så kanske finns där en liten flock. Man har gissat på en hjord av mellan 12 och 15 djur.

*

Om man summerar alla vittnesberättelser tycks odjuret se ut så här: Huvudet är så litet i förhållande till kroppen att det närmast verkar vara en förlängning av halsen. Några iakttagare liknar det vid ett kalvhuvud men plattare. Ibland syns på huvudet utskott som snigelhorn, och ögonen är som smala springor men klara och blänkande. Halsen är lång och smidig och kan variera i längd från en halv till tre meter. Någon gång syns på halsen en man liknande sjögräs. Kroppen är stor, lång och böjlig och avslutas med en bred roderliknande svans. På ryggen finns pucklar, men om deras

antal, storlek och utseende råder oenighet bland vittnena. Enligt somliga finns inga pucklar alls, bara en väldig rygg påminnande om en upp-och-nedvänd båt. Djuret har vidare fyra labbar eller paddelliknande lemmar av vilka de bakre tycks vara större än de främre. Huden är skrovlig eller vårtig som skinnet på en stor padda, men kan på långt håll förefalla glänsande och slät. Färgen beskrivs som svart, grå eller rödbrun. Ibland kan det synas fläckar — områden med mörkare färgskiftning — som fläckarna på en ko. Djuret kan uppnå en längd av mer än 12 meter.

Det är naturligt att om det finns odjur i sjön så bör det finnas både hanner och honor, ungdjur och äldre exemplar, mellan vilka skillnader kan föreligga i utseende. Vissa differenser i vittnesmålen skulle kunna förklaras på det sättet.

*

Det har spekulerats flitigt i vad det

kan röra sig om för slags djur. Eftersom odjuret tillbringar så lång tid av sin tillvaro under vatten bör de rimligen andas med gälar (?) — men å andra sidan har de också visat sig på land. Kanske kan de andas med huden som ålar? Att de skulle vara jätteålar är också något som föreslagits — men gissningen stämmer dåligt med vittnesmålen. Mest fantasieggande är väl tanken att det skulle röra sig om några ännu kvarlevande urtidsmonster: plesiosaurier eller andra skräcködlor. Kanske kom de in i sjön för tusentals år sedan när den ännu var en havsvik och har sedan under landhöjningen långsamt anpassat sig till en sötvattenstillvaro.

*

Sedan 1930-talet har ett otal expeditioner utrustats för att söka ge Nessie (som Loch Ness-odjuret kallas) en plats i våra zoologiböcker — eller ev. införliva henne med någon djurpark. (New York Zoo var 1934 beredd betala 5 000 pund.) Mest har det väl varit intresserade amatörer som sysslat med frågan, men några expeditioner har också varit ledda av vetenskapsmän och haft tillgång till avancerad utrustning. Man har sökt flygspana vattenytan med specialbyggda autogiror, man har bedrivit båtspaning med ekolod, sökt undervattensfotografera från en liten ubåt (vilket försvåras av att vattnet är grumligt) och sökt analysera undervattensljud med hjälp av hydrofoner kopplade till bandspelare. (Fiskar "talar" ju, så rimligen borde Nessie göra det också, har man resonerat.) Till de mer fantasifulla projekten hör försök att locka till sig monstret med olika slag av retmedel och beten: t o m sex-lockmedel och hormoner har använts. Man har också velat lura odjuret med undervattensljud simulerande fiskstim (monstret antas livnära sig på fisk) — ja, t o m undervattensmusik har prövats. Många andra lika snillrika idéer att förtiga. Men Nessie tycks vara en skygg och oåtkomlig varelse; och i en sjö 38 km lång, 1,6 till 2,4 km bred och med ett högsta djup på 296 m finns det gott om plats att gömma sig.

*

Så det är inte underligt om monsterexpeditionerna inte kommit till några "dramatiska" resultat — dvs. lyckats framskaffa frågans "corpus delicti". Men de har onekligen nått *intressanta* resultat.

Första försöket att ekoloda sjön gjordes av en expedition ledd av dr Peter Barker och Richard Arnold 1960, och i september det året lyckades man registrera stora rörliga "föremål" under vattnet, vilka inte tycktes vara fiskar. Samma expeditionens medlemmar erhöll två år senare med förbättrad ekolodsrustning ett par liknande ekoregistreringar. Ett ekolodsdiagram som offentliggjorts visar en lång tät registrering, som knappast kan ha varit något fiskstim. Men forskarnas rapport är mycket försiktig: "... Efter två expeditioner till Loch Ness kan vi inte med övertygelse säga att Loch Ness-odjuret inte existerar. Faktum är att de indicier vi har alla antyder att det finns ett ovanligt djur i sjön..."

Bekräftande resultat erhöll ett forskarlag från Birminghamuniversitetet 1968, som med en sifferhydrofon fann ekon som inte påminde om fiskstim utan tydligen härrörde från stora dykande och simmande undervattensvarelser. (Resultaten publicerades i The New Scientist den 19 dec. s.å.) Ytterligare bekräftelse erhöles året därpå då en expedition på en bildskärm lyckades filma liknande hydrofonregistreringar. Intressanta resultat nåddes också 1970 av ett team ledda av doktorerna Robert Rines och Martin Klein från The Academy of Applied Science i Belmont, Massachusetts. Med en sofistikerad typ av sidoavsökningshydrofon lyckades man registrera stora varelser under vattnet som på diagrammet visades röra sig genom de utsända ljudimpulserna. Med den alltmer förfinade utrustningen är det förstaeligt att de båda forskarna är mindre försiktiga i sin rapport. Frankt fastslår de: "*there are large moving objects in the loch*". (Det finns stora rörliga "föremål" i sjön.)

Men de beviskraftigaste upptäckterna återstår att nämna.

*

I augusti 1972 återvände dr Rines till Loch Ness försedd med en hydrofon och en undervattensfilmkamera som kunde koordineras med en blixtljusanordning och ta bilder med några sekunders intervall i upp till 24 timmar. Två båtar användes under vilka denna utrustning anbringades; hydrofonen under den ena och kameran under den andra. Båtarna opererade med ca 40 meters mellanrum. Hydrofonsändaren var inställd så att varje föremål som kom inom kamerans räck-

vidd också skulle upptäckas av hydrofonen.

Man hade genast turen med sig. Natten till den 8 augusti inträffade något märkligt. Flera stora "föremål" registrerades på hydrofondiagrammet och ett av dessa blev också, som det senare visade sig, fotograferat. Kameran och hydrofonen kunde alltså bekräfta varandras resultat!

När hydrofonen gav positivt utslag tände man ombord på det fartyg där den var anbringad en strålkastare som fick spela över vattenytan i hydrofonsändningens riktning. När ljuset var påslaget tycktes "föremålet" enligt registreringarna simma närmare, medan det åter avlägsnade sig när ljuset släcktes. Detta upprepades flera gånger.

Sedan filmen framkallats visade det sig att det fanns konturer av något på bilderna — fast otydliga, obestämbara, på grund av det grumliga vattnet. Och dessa konturer framträdde på filmen vid exakt den tidpunkt då hydrofonregistreringarna visade att något borde finnas där.

För att bättre analysera bilderna bearbetades de av en dator av samma slag som använts för att "förbättra" bilder tagna i rymden, av månen och mars, dvs upptäckta detaljer. Och man blev inte besviken. På bilderna kunde urskiljas något som liknade en labb eller simfot: 1,8 till 2,4 m lång och från 0,6 till 1,2 m bred samt romb- eller spadformad. Man kunde också se en svansliknande bildning åtminstone 2,5 m lång! Något av detta kunde visserligen skönjas direkt på bilderna, för blotta ögat, men datorn gav otvetydiga besked. Det fotograferade djuret var enligt hydrofonregistreringarna mellan 6 och 9 m långt.

*

Den kanske största framgången i monsterjaktens historia nåddes dock så sent som sommaren 1975, då dr Rines ånyo lyckades fotografera odjuret. Bilderna, som är tagna i färg och på c:a 14 meters djup, uppges visa ett rostfärgat djur av nära 7 meters längd, med en nästan 3 m lång hals och två besynnerliga utväxter på huvudet. (En av dessa bilder publicerades i den ansedda tidskriften Nature den 10/12, 1975.) Det lär också finnas närporträtt — tagna på bara en meters håll — på vilka monstret uppges stirra in i kameran med vidöppet gap!

Men bland de forskare som gran-

skat bilderna är meningarna delade. New England-akvariets chef, dr John Prescott och zoologen George Zug vid Smithsonian Institution i Washington menar att bilderna verkligen tycks indicera en okänd djurpopulation i sjön. Paleontologen Herbert Howe vid Purdue-universitetet tippar rentav att det kan röra sig om en koloni plesiosaurier eller ichthyosaurier — alltså förhistoriska jätteödlor. Och dr Rines' egna spekulationer går i samma riktning. Men frågan är förstas hur skarpa och detaljerade bilderna är. Zoologerna vid Londons naturhistoriska museum menar att de "inte är tillräckligt informativa för att existens, långt mindre identitet, av ett stort levande djur i Loch Ness skall kunna fastställas". (SDS 26/11-75) Och sådant är läget just nu. Det stora flertalet vetenskapsmän tycks vara mycket skeptiska. Så ännu så länge är det nog säkrast att förhålla sig avvaktande och inte hysa alltför stora förhoppningar om att Loch Ness-odjurets gåta skulle vara löst.

*

I alla tider finns det människor som säger sig ha sett vad "klokt folk" menar att de omöjligen kan ha sett. Och man frågar sig vilken tilltro man kan sätta till dylika vittnesmål. Ett känt svenskt exempel som ställer frågan på sin spets är den "lindormsepidemi" som grasserade i Småland vid mitten av förra århundradet. Hundratals människor påstod sig ha sett jätteormar av det mest fantastiska utseende. G.O. Hyltén-Cavallius publicerade 1885 en sammanställning av valda vittnesmål. I våra dagar har författaren Bengt Sjögren, som är zoolog, sökt göra sannolikt att lindormen inte var något annat än en förvuxen snok. Och det är nog en bra förklaring. Bortsett från att den knappast på någon punkt stämmer med något avgivet vittnesmål. Psykologer, å andra sidan, talar gärna om "suggestioner" eller "hallucinationer" i dylika sammanhang — och det är kanske rimligt i de flesta fall.

Men vid Loch Ness har tydligen det unika inträffat att kameror och filmkameror sett samma sak som vittnena. (Det existerar f n minst sex filmer — av varierande kvalitet — tagna av odjuret då det simmar, samt ett antal fotografier.) Och utsända expeditioner har onekligen givit "monsterberättelserna" ett visst stöd. Så kanske ligger det någonting i vad just dessa

människor säger sig ha sett. Kanske simmar det djupt under sjöns blanka yta ett fåtal plesiosaurier eller svanödlor — utdöda sedan 70 miljoner år enligt vetenskapen. "There are more things in heaven and earth, than Bertrand Russell dreamt of", som Shakespeare nästan har sagt.

Anm. Artikeln bygger huvudsakligen på en bok av Tim Dinsdale, *The story of the Loch Ness monster* (Target, 1974, 3 uppl.) Dinsdale är själv "monsterjägare" och har lett 18 expeditioner till Loch Ness. Han säger sig själv ha sett odjuret, och har också lyckats filma det. Dessutom har använts *Loch Ness and the monster. A handbook for tourists* (J Arthur

Dixon Ltd, u.å.) från vilken tillägget till Mr. MacLeods vittnesberättelse är citerat. (Övriga citat från Dinsdales bok.) — Den omnämnda essän av Bertrand Russell finns tryckt i *Fakta och fantasi* (NoK, 1964, sid 170—3). — Hyltén-Cavallius skrift heter *Om Draken eller Lindormen. Mémoire till Kongl. Vetenskaps-Akademien* (Wexjö, 1885) Bengt Sjögrens förklaring finns i *Våra groddjur, ödlor och ormar* (Zindermans, 1973). — Det finns i Sverige en motsvarighet till Loch Ness-odjuret, nämligen det jämtländska Storsjöodjuret. Tydligen har detta odjur inte varit synligt på senare tid, men på 1500-talet plågade det strandbefolkningen så svårt att en klok gubbe ansåg sig tvungen att fjättra det vid sjöbotten med runmagi. År 1899 utgav fil.dr Peter Olsson i Östersund en samling vittnesmål: *Storsjöodjuret, framställning af fakta och utredning*.

Monstret? Bilden är hämtad ur Tim Dinsdales bok

NU LADDAR VI UPP FÖR EN NY ÅRGÅNG!

För alla intresserade av UFO-fenomenet, s k "flygande tefat" och därmed sammanhängande frågor ger Göteborgs Informations Center för Oidentifierade Flygande Föremål ut

GICOFF-Information

Utkommer med sex nummer 1976

Det blir mycken läsning om de förunderliga UFO-observationer som görs i mängder världen över. Vi tar upp både svenska och utländska fall, gör undersökningar och presenterar teorier.

Föreningen gör inte anspråk på att "veta hela sanningen", "ha telepatisk kontakt" eller dylikt när det gäller UFO:s. I samarbete med Projekt URD (UFO Rapport o Data) lägger vi fram de fakta som finns och arbetar så vetenskapligt som det gärna är möjligt.

Föreningsmedlemmarna — många experter på skilda områden — arbetar ideellt och förutsättningslöst och vi är fullt medvetna om att ansvariga myndigheter tills vidare måste betrakta alla UFO-incidenter på samma sätt som parapsykologiska händelser, dvs det går inte att förneka fenomenens existens men inte heller att ge dem någon vetenskaplig förklaring med nuvarande världsbild.

Under rubriken "Rymd-Teknik-Forskning" skriver vi om vad som är aktuellt, t ex den snabbt föränderliga världsbilden inom astronomi och fysik. Intressanta böcker anmäls.

Några äldre årgångar finns tillgängliga.

BLI MEDLEM eller PRENUMERERA för år 1976!

Du kanske först vill se hur tidningen ser ut? Skriv efter provex och bifoga tre ostämplade 90-öres frimärken till GICOFF, Jörgen Karlson, Sagogången 57, 422 45 Hisings Backa.

GICOFF

Fullt medlemskap (tidning ingår) 75 kr
Endast Prenumeration 45 kr
POSTGIRO 42 85 03 - 7

Föreningen Siljansbygdens Sommarfolkhögskola anordnar 21 och 23 februari en veckoslutskurs i meditation och yoga på Marielunds kursgård, Ekerö (nära Stockholm). Den kostar 125 kronor (hjälpension) och 45 kronor för externa deltagare. Upplysningar tel. 08/83 55 22 (säk-rast 8—9 f.m.).

Under juni—augusti anordnas kurser vid Leksands Folkhögskola i bl a indisk filosofi, "folklig kultur", meditation-yoga-gymnastik. Upplysningar tel. 08/60 00 65 Renée Sulzbach, Sibyllegatan 77, 114 43 Stockholm.

Önskas:

Sökaren 1, 2, 3 1973 och 4, 1974

Dr Hugo Werner
tel. 08/20 51 80

LIVETS VÄG

Tio meditationer
av Sven Gotthard Hallengren
beställes mot 1:70 i frimärken från

ION

Box 19 110, 104 32 Stockholm 19

Anders Apelqvist

DEN KOSMOLOGISKA EVOLUTIONSLÄRAN

Förf. Jarl Hammarberg-Åkesson:
"Boken engagerar mig!"
Pris 10:—

Apelqvist
Anders Reimers väg 13,
11740 Stockholm

UFO-RAPPORT

är namnet på en facktidsskrift som behandlar de FLYGANDE TEFATENS gåta.

Förutom rapporter från landningar, observationer och kontakter med humanoider, behandlar tidskriften aktuella forskningsrön, astronomi, teknik m.m. Tidskriften utkommer varje kvartal och kostar kr 24:- per helår.

Begär GRATIS provexemplar från:
SUFORC, c/o B. Tingstedt, Stureg. 32 A,
571 00 Nässjö.

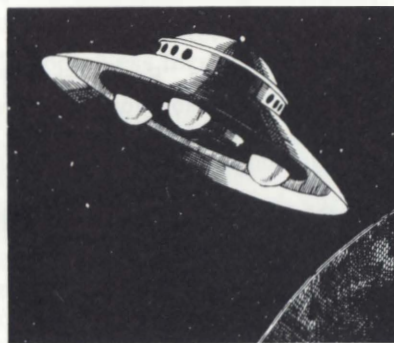
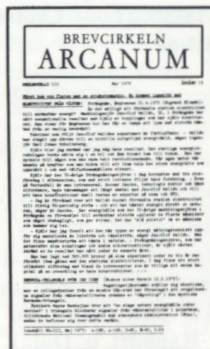
Du kan också prenumerera direkt:
Postgironummer 88 31 76 - 0 B. Tingstedt.

OCKULT

På registerkortet för Sökaren i Stockholms stadsbibliotek, Sveavägen, står anteckningen "ockult". Och många andra, som tillfälligt får denna tidskrift i sin hand, tycker att den sysslar mest med ockulta ting. Detta är knappast någon lämplig karakteristik av Sökarens innehåll. Däremot finns en tidning som heter *Arcanum*, vilken vi nog tycker för-tjänar beteckningen ockult. Hur de själva ser på sig, vet vi inte.

Så om Du tycker att Sökaren inte är tillräckligt djuplodande, djärv i redigeringen och om det vattnas i munnen på Dig (bildligt talat) när du hör begreppet ockult, men inte känner till *Arcanum*, så är det ju inget som hindrar att Du skriver till Brevcirkeln *Arcanum*, Box 13013, 200 44 Malmö 13. Säkert kan Du få något provnummer gratis.

I *Arcanum* november 1975, som i skrivande stund är den senaste, finner vi följande: *Bortom skymning-en* av vår gamle mångreinkarne-rade vän Denis Lindbohm, *Broder av den tredje graden*, som ingår i en serie, vars författare inte nämns i novembernumret, *Könsprincipen under förvandling* av Helmer Fogedgaard, *Elden är lös — salamander!* av T. Nichol samt ett gräl om UFO-Sverige. Dessutom en press-klippssavdelning.

Phil Klass

Forts.

försäljningspriset, 8,95 amerikanska dollar. I det jag gör detta erbjudande riskerar jag fullständig bankrutt. Jag behöver inte göra det. Min förläggare har inte föreslagit mig det; inte heller kommer för-laget att ersätta mig, om jag måste köpa tillbaka varje såld bok. Jag gör detta erbjudande för att visa min tilltro till de slutsatser jag kommit fram till — sedan jag i tio års tid har undersökt de mest be-römda, "oförklarliga" UFO-fall som finns.

Skulle ni vilja nämna några bra UFO-böcker — vid sidan av era egna två?

— Med risk att verka oblyg beklagar jag att jag inte kan rekommendera några UFO-böcker utom mina egna, helt enkelt på grund av att andra är fulla av så mycket nonsens, så många halvsanningar och så många rena osanningar.

Ni är intensivt verksam inom UFO-området. Varför?

— Några har påstått att denna min aktivitet bekostas av amerikanska regeringen, amerikanska flygvapnet eller CIA. Offentligt, i radio och TV, har jag tillbakavisat sådana anklagelser och erbjudit den som kan bevisa dem en summa av 25.000 dollar.

— Motiven för mitt UFO-arbete är det svårt för mig att fastställa. Jag vill gärna tro att mitt intresse för "UFO-mysteriet" kommer av min vetenskapliga utbildning som elektroingenjör och mitt nuvarande arbete som teknisk journalist. Min utbildning i och instinktiva känsla för vetenskap och journalistik motiverar mig att gräva djupt för att få fram fakta och att inte vara rädd att offentliggöra mina upptäckter. UFO-intresset är en tidsödande "hobby" som jag ägnar mig åt i genomsnitt 30—40 timmar i veckan — i det jag svarar på brev, undersöker utmanande fall och arbetar tillsammans med unga, skeptiska undersökare som "följer i mina fotspår".

FÖRBUD

Numera är det otillåtet, ska ni veta, att ej prenumerera på Sökaren. Jo, men! Förnya, förnya, förnya, förnya för 17! Bara 45 kr för helår. Nästan som hittat, alltså!

UFO OCKULTISM ESP

ANDLIG UTVECKLING

Engelskspråkig litteratur
700 titlar i lager varav 100 i pocket.

Rekvirera våra nya boklistor — 1975!

EDISTA postorderbokhandel
Box 4003, 180 10 ENEBYBERG

Besök gärna vårt lager efter överens-kommelse per tfn 08/758 62 50.

A. Information om elixiret, den 250-åriga "Haarlemer healing oil".

B. Information och demonstration av professor Lakhovskys
MWO-kroppsenenergialstrare m m
Positiva referenser finns.

C. Din personliga BIORYTM uträknas enl. medicinalrådet dr Wilhelm Fliess' metod, byggd på strikt vetenskapliga forskningsrön.

1. Biorytmogram eller pulsationsrytmen.

2. Högsta försäkringsskydd mot den egna mänskliga faktorn.

Ovärderligt för bl a varje bilförare — enl. statistiskt underlag.

D. Alltmer populära manastrålande
LAPIS LINGUA
den mexikanska,
tjusigt turkosskimrande
"TUR-smyckestenen"

från Sierra Madres inre — positivt testad och lovordad av framstående psyko-metriker och pendelspecialister — kan erhållas genom undertecknad. Många positiva uttalanden om L.L. finns av lyckliga ägare.

HARALD SCHUBERT

S:t Eriksgatan 109, 113 31 Stockholm
Tel. 08 - 33 19 32

Kontakt

Jag skulle väldigt gärna vilja komma i kontakt med andra damer som liksom jag har önskan och planer på att flytta ut i stillheten och "ödemarken" för att leva ett meditativt liv.

Tacksam för svar till "BM", Sökaren f.v.b.

Jag söker en ensam flicka, 30—40 år, med en vacker själ och ett rikt hjärta, som kan tycka om 45-årig författare utan yttre företräden men snäll och gladlynt. Du får vara tyst och tillbakadragen, rellglöst intresserad men inte dogmatisk, gärna litet rund och humoristisk, intelligen-t och beläst. Du bör vara ideellt lagd, gärna en trägen arbetare i någon ideell rörelse.

Svar till "I Stockholm", Sökaren f.v.b.

Person med konstnärliga fingrar önskar så bred kontakt som möjligt med människor som har liknande intressen som dessa: forna kulturer, språkvård, läsa och samla äldre sagoböcker, sjunga samt ge och få massage.

Svar till "Open the Sky", Sökaren f.v.b.

Finns det någon tjej som vill bli min brevvän eller väninna. Jag är en tjej på 24 år som är sammanboende med min kille. Men känner mig ensam ändå beroende på olika intressen. Mina in-tressen: livsåskådning, filosofi, psyko-logi, musik, litteratur, djur, naturen, jordnära ting.

Svar till "Sunt liv", Sökaren f.v.b.

NEXUS

— en ny tidskrift för levnadsfrågor och Humanistisk psykologi

I nr 1 "The Human Potential Movement", om ny-gamla former för terapi och personlig frigörelse, om primal- och gestaltinriktad terapi, om zen, yoga, meditation, om psykosomatiska metoder, "bioenergetics" och mycket annat som kan hjälpa människor att växa.

Aktuella kurser, "workshops", "grupper" och individuell handledning.

För 4 nr 1976 sänd 10 kr till
Peter Sandblad, p-giro 50 56 78-3

Jag är dödstrött på den skrämmande ytligheten och tomheten i dagens samhälle, då speciellt när det gäller relationerna manligt—kvinnt. Är du en flicka, 23—30 år, ca 165 cm lång, trevligt utseende, funderar du allvarligt över livets mening och universums storslagenhet, hör av dig. Kanske vi kan åstadkomma en mycket ovardaglig vänskap. Gärna från Göteborgstrakten.

Svar till "Göteborg", Sökaren f.v.b.

Självförsörjningssträvande samarbets-grupp för ekologiforskning, överlevnadsexperiment och studier för mjuklandning i "ny ekonomisk världsordning" önskar 2—3 etiska vegetarianer som deltagare.

Svar till "Tellurisk harmoni", Sökaren f.v.b.

Pensionerad lantbrukare, waerlandist, 63, söker vänner "med fötterna på jorden" för samarbete med org. odling, hantverk, livsåskådningsstudier och skapelsens fullkomning.

Svar till "Livet bygges", Sökaren f.v.b.

Elderly widow, theosophist and vegetarian, recently returned from many years abroad, wishes to contact people of like mind. Will consider sharing home.

Answer to "Mutual benefit", Sökaren f.v.b.

Pris för kontaktannonser: 20 öre per ord + 2:— i eftersändningsavgift, dock tillsammans minst 7:—. Moms. inräknad.

VI HAR FLYTTAT
Till Gästrikegatan 18
tel. 08/30 77 56

Välkommen till vårt nya center i Stockholm för information och diskussion om ECKANKAR — vetenskapen om totalt medvetande.

Öppet hus tisdagar och torsdagar 19.00—20.30.

ECKANKAR

Fack
104 32 Stockholm

GAVOR

Bertil Bihagen, Kiruna, 5:—; Ingalill Karlsson, Stenungsund, 5:—; Eva-Marie Wallgren, Askim, 5:—; K. Elof Karlsson, Östersund, 5:—; Nils E. Olofsson, Malmö, 5:—; Lennart Palm, Malmö, 5:—; Betty Liljengren, Älvdalen, 5:—; Dietmar Kröhnert, Malmö, 5:—; Sven Andréas-son, Anderslöv 5:—; Brita Enderlein, Malmö, 5:—; Karin Larsson, Älvsjö, 15:—; Terje Gjelvold, Steinkjer, Norge, 5:—; Rut Söderberg, Göteborg, 10:—; Susanne Gustafsson, Hägersten, 5:—; Karl J. Johansson, Kalix, 5:—; Åke Sjöberg, Ektorp, 5:—; Valter Sjöberg, Åbosjön, 10:—; Inger Björk, Malmö, 5:—; P.O. Arvidsson, Täby, 25:—; Åke Hållstam, Lycksele, 5:—;

Olof Wijk, Hova, 55:—; M. Henry Wi-berg, Malmö, 5:—; Hanz Nyström, Lyng- by, Danmark, 5:—; Lars Gafvelin, Ange- red, 25:—; H. Norlén, Enskede, 5:—; Ann Otterlind, Norrköping, 15:—; Ragnar Ot- terlind, Kumla, 10:—; Ingvar Anderberg, Bara, 55:—; Allan Karlsson, Överlida, 5:—; Sune Alexandersson, Norrköping, 15:—; Sven Nyberg, Boden, 5:—; Ida Östlund, 12:—;

Jan Ericsson, Uppsala, 50:—; Nils Bjernvall, Johanneshov, 100:—; Sten Magnusson, Solna, 55:—; Lilly Pehrs-son, Stockholm, 5:—; Torsten Westin, Stockholm, 45:—; Helmut Seidel, Norrköping, 5:—; Birger Andersson, Nässjö, 5:—; Sture Österlund, Tingsryd, 5:—; Ingrid Kraft, Landskrona, 10:—; Gunnar Johansson, Farsta, 55:—; Märta He- daeus-Eriksson, Stockholm, 55:—; Karl Gobor, Oxelösund, 6:—; Pär Snitting, Malmö, 5:—;

Siv Åbergh, Falun, 55:—; Birgitta Hagtorn, Åkersberga, 5:—; Matts Kim-ler, Göteborg, 100:—; Rolf Rudén, Väs-terås, 5:—; Yngve Thorsell, Kvänum, 45:—; Gerhard Ström, Södertälje, 5:—; Inga Grundström, Oskarshamn, 6:—; Tommy Olsson, Uppsala, 5:—; Eric Westberg, Bankeryd, 10:—; Rudolf Schönberg, Älvsjö, 16:—; Gunnel An-derberg, Malmö, 5:—; Alice Svensson, Skånes Fagerhult, 100:—; Georg Gus- tafsson, Älmhult, 5:—; Torsten Wärn-heim, Linköping, 5:—; Edvin Liljemark, Stockholm, 5:—; Stig Hartman, Halm- stad, 15:—; Hjalmar Kehlman, Häger- sten, 24:—; Gotthold Wigren, Ingelstad, 6:—; Astrid Ståhl, Uddevalla, 5:—; Mar- git Fredriksson, Ronneby, 5:—; Bertil Jonasson, Urshult, 5:—; Ingrid Persson, Grästorp, 10:—; Annette Billhäll, Askim, 15:—;

Margot Helmfrid, Stockholm, 50:—; Eiler Andersson, Linköping, 25:—; Rune Carlson, Lit, 5:—; Gertrud Nilsson, Stockholm, 5:—; Håkan Annemark, Sö- dertälje, 10:—; Göran Bergman, Gävle, 5:—; Bo Andersson, Örebro, 5:—; Folke Krantz, Horred, 5:—; Hannu Koskenvoi-

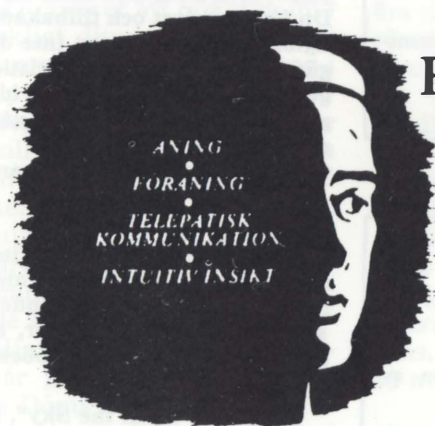
ma, Hjortkvarn, 5:—; Majlis Stenberg, Södertälje, 5:—; Inga-Lill Johansson, Linköping, 5:—;

Alfred Westergård, Malmö, 15:—; Sven Warberg, Göteborg, 5:—; E. Vognsgaard, Bromma, 25:—; Torbjörn Bergquist, Gö- teborg, 15:—; Linnéa Eriksson, Ockelbo,

5:—; Birgitta Cube, Malmö, 15:—; Sven- Olof Fransson, Köping, 15:—; Anne Bra- gesson, Stocksund, 15:—; Märtha Bengt- son, Johanneshov, 5:— och Bertil Petters- son, Råå, 100:—.

Summa kronor 1 550:00.

Mycket tack från Red.

Bakom Ditt Medvetna Psyke

Använd Dessa Utomsinnliga Krafter

VARFÖR BEGRÄNSA DIG TILL FEM SINNEN? Syn, hörsel, känsel, lukt och smak avslöjar bara en del av livet och verkligheten. Det finns en förnimmelse- värld av större insikt bakom Ditt yttre jag.

Intryck från dessa utomsinnliga krafter dyker ibland upp i Ditt medvetande. Den egendomliga känslan av hotande fara — denna intuitiva ögonblickliga ingivelsen eller föränningen med sin kla- ra skärpa eller upfattningen av en tanke innan någon annan uttalar den — är tecken som antyder Dina oanvända re- surser.

Dessa fenomen står man inte längre ba- ra undrande inför utan att diskutera dem. De är inte övernaturliga eller fan- tastiska utan naturliga företeelser. Att

förstå, utveckla och ge dem riktning kan förändra Din personlighet. De ger djupare insikt och styrka för personlig utveckling och kapacitet.

Acceptera den utmaning detta erbjuder! Skriv till Rosenkors-Orden, en världs- omfattande organisation för vidare in- formation om din ESP-potential. För- neka inte längre ditt jags starkare del!

TAG EMOT DENNA INTRODUKTION SOM GÅVA!

Till dem som erfårit dessa djupare psy- kiska insikter och vill förvärva kun- skap om deras viljemässiga användning, erbjuder Rosenkors-Orden utan kost- nad sin introduktion "MÄSTERSKAP I LIVET". Den upplyser Dig om hur Du kan ta del av denna kunskap.

Använd denna kupong
eller skriv till

SEKRETERAREN J. O. S.
INTERNATIONELLA
ROSENKORS-ORDEN
A. M. O. R. C.
Box 3031
262 03 Ängelholm 3
SVERIGE

Sekreteraren J. O. S.
Internationella Rosenkors-Orden
A. M. O. R. C.
Box 3031, 262 03 Ängelholm 3
Jag är upriktigt intresserad. Sänd
mig utan kostnad Er introduktion
"MÄSTERSKAP I LIVET"!

Namn
Adress
Postadress

BOKRECENSIONER

Rudolf Steiners livsväg

En för många antroposofier klassisk bok, Johannes Hemlebens *Rudolf Stei-ner*, har kommit ut på svenska i över- sättning av Urban Forsén, själv an- troposof, knuten till Steiner-seminariet i Järna och präst i Kristet Samfund (Larsons förlag, 1975, pris 53:00). Biogra- fin sträcker sig längre än Steiners egen självbiografi "Mitt liv" och ger alltså en helhetsbild av hans utveckling och livsverk. Det är mycket intressant att se hur Steiner brottades med de stora filo- sofiska frågeställningarna före och kring sekelskiftet, som ju var en viktig brytningstid mellan idealism och mate- rialism. Han kunde tidigt ta avstånd från Kants kunskapsteori, som stängde alla vägar för den andligt kunskapssö- kande. Istället anknöt han till Fichte och den romantiska idealismen, där inga gränser för kunskapens möjligheter fanns. I sin bok "Frihetens filosofi" framlägger Steiner resultatet av den här uppgörelsen i en egen kunskapsteori. Han pekar där på våra möjligheter till andligt vetande, hur människan kan finna en metod till andlig skolning och hur människans frihet har sin förutsätt- ning i denna andlighet.

I flera år var Steiner knuten till Goe- the-arkivet i Weimar med uppgiften att ordna och ge ut Goethes naturveten- skapliga skrifter. Han bygger vidare på Goethes metod att närma sig naturen och resultatet kom sedan att bilda en viktig grundsten i antroposofin. Även ytterligare en rad samtida strömning- ar fick betydelse för Steiner — t ex dar- winismen — främst i Haeckels version, nietscheanismen osv. Det man tyvärr får veta minst om är inflytandet från de ockulta och esoteriska traditioner som Steiner hade kontakt med. Här har han varit mycket hemlighetsfull. När därför Steiner öppet bekänner sig till teosofin år 1902 blir det något av en chock för omgivningen. Han engage- rades i den teosofiska rörelsen, och hä- danefter är hans namn mera förbundet med det teosofiska och sedermera an- troposofiska samfundet än med det all- männa kulturlivet. Den antroposofi han utvecklade efter brytningen med teosofin kom att ta en riktning som allt- mer vidgade klyftan till det allmänna kulturlivet, vilket i sin tur utvecklades i materialistisk riktning. Idag är väl si- tuationen den, att Steiners tänkande har sådana former och utgångspunkter i en för oss så avlägsen tid att det är svår-

tillgängligt för moderna människor. På så sätt står antroposofin i hög grad utanför den allmänna kulturen och utan större anknytningsmöjligheter. Samti- digt är den en av de ytterst få rörelser som kunnat bära fram idealismen in i vår tid. Dessutom lockar den genom si- na stora framgångar inom alla sina verksamhetsgrenar, t ex pedagogiken, läkekonsten, jordbruket. Dess tid kan- ske kommer nu när de materialistiskt inriktade vetenskaperna kommit in i en återvändsgränd och med sina resultat närmast skapat en katastrofal världs- situation.

Hemlebens bok behandlar också ut- förligt alla antroposofins verksam- hetsområden, dock utan att ge de dju- pare teoretiska grundvalarna. Tyvärr är det så, att boken överhuvud taget inte ger svar på frågan "Vad är antro- posofi?" Och för den oinitierade är kan- ske den frågan viktigare än frågan "Vem var Rudolf Steiner". Nu när vi fått en utmärkt Steiner-biografi på svens- ka, kanske vi också får önska oss en grundlig men lättillgänglig framställ- ning av hans antroposofi!

Björn Sahlin

Franciskus i vår tid

I Assisi finns sedan några år ett Nor- disk Ekumeniskt Centrum, grundat och lett av en svensk läkare, som konverte- rade och blev franciscan under nam- net broder Agostino. Han vill där genom att ordna konferenser och ta emot gäster från skilda håll slå broar mellan olika åsiktsriktningar och framför allt låta nordiska lutheraner få lära känna den franciskanska andan. En av centrets svenska besökare, Lechard Johannes- son, har stimulerad av de personliga kontakterna och upplevelsen av francis- kantskt liv skrivit en liten bok med titeln *Franciskus karismatikern den egen- domslöse*. (123 sidor. Utgiven av Centro Ecumenico Nordico di Assisi. Pris 30 kr.)

1976 är det 750 år sedan Franciskus dog. Vilken aktualitet har han i dag? Lechard Johannesson pekar framför allt på tre saker, som var för sig är vik- tiga men som också är intimt förknip- pade med varandra, nämligen egen- domslöshetsidealet, framhåvandet av de andliga nådegåvorna och betoningen av glädjen. Franciskus lämnade bok- stavlingen allt för att följa Kristus, den för oss så avlägsen tid att det är svår-

ge. Men han betraktade inte egendoms- lösheten som en förlust utan vann tvärtom genom den en total frihet. Vi, som är indragna i ett system av löneför- handlingar, konsumtion och materiell standardstegring, kan känna hur det materiella binder oss och hur svårt det är att vara oberoende av det. Franciskus nådde sin frihet genom sin starka guds- förtröstan, sin upplevelse av Kristi verkliga närvaro i världen. Hans vilja att helt följa Kristus blev så stark att det till slut uppstod en identifikation: Franciskus stigmatiserades, fick Kristi sår på sin kropp. I berättelserna om honom finns även många exempel på helbräddagörelser. Därmed visar han på den gudomliga kraft som finns i värld- den. Han är karismatikern, som äger sär- skilda nådegåvor, han hör och ser Kris- tus och han bidrar till att göra honom synlig.

För Franciskus blev livet till det yttre fyllt av lidande, men eftersom detta var ett lidande i Kristi efterföljd blev det en källa till den djupaste glädje. Mitt i sitt elände diktar han Solsången, hym- nen till skaparen och tacksägelsen för allt skapat. Johannesson poängterar hur denna visshet om att man i världen ser Guds händers verk innebär en in- ställning till naturen som är rakt mot- satt vår tids hänsynslösa exploateran- de av naturrikedomarna.

Franciskus' kontakt med Kristus, med bröderna och med Guds skapelse fick till följd att det bland franciskanerna utvecklades en känsla för gemenskap i det lilla vardagliga livet som vår tid enligt författaren saknar. Han summe- rar: "Vi behöver detta — värmen, kär- leken, den nya gemenskapen, en ny vi- upplevelse. Du och jag, jag och du, blir en ny enhet: VI. Kanske är detta den he- lige Frans' budskap till vår tid."

För franciskanerna är livet viktigare än dogmerna och det öppnar vägen för en ny ekumenik, där man söker leva till- sammans som kristna i stället för att diskutera teologi. Att det ändå inte sker utan svårighet demonstrerar Johan- nesson, när han talar för nattvards- gemenskap mellan romerska katoliker och lutheraner. Den kan likväl bara komma till stånd mellan dem som har samma tolkning av nattvarden, näm- ligen tron på Kristi verkliga och inte bara symboliska närvaro i brödet och vinet.

Två "försök till franciskansk medita- tion" på temat Gud är kärleken avslu-

tar boken. Den är rikt försedd med citat ur franciskuslitteraturen och trots sitt lilla format ger den en god presentation av den som genom sin extrema ödmjukhet blev en av vår kulturs stora och omistliga.

Rune Jönsson

En ny solsång

I Sökaren 10/74 skrev jag om Gun Nordins Franciscusbok. På Verbum har nu kommit en annan personlig tolkning av hans Solsång. Det är konstnärinnan Veronica Leo som har låtit texten i Anders Österlings översättning följas av ett dussin färguppslag. Bilderna fångar ömsint textens stämningar, i en lite jugendinspirerad sagostil. Hon har också skrivit en kort inledning. Boken är en harmonisk helhet som jag blir glad av, utsökt vacker utan att vara menlös. Den är verkligen en bilderbok för alla åldrar mellan ungefär 3 och 103 år. Boken är i stort format och kostar ca 21:— inkl. moms. Det är billigt.

Nils-Olof Jacobson

De återfödda katarerna

Arthur Guirdham är en engelsk läkare och psykiater, som numera har pensionerat sig från sin praktik och ägnar sig åt författarskap. Han har skrivit några böcker om olika aspekter på psykiatri och helande. Den här boken, *De återfödda* (Lindqvist 1975, pris ca 48:—, 231 sidor), skiljer sig från hans tidigare. Den berättar ett säregt händelseförlopp som han var med om under åren 1962—68. Det började med att en kvinna, i boken kallad Mrs Smith, sökte honom som patient. Hon led av en återkommande mardröm: Hon låg på golvet i ett rum. En man kom in från höger. När han närmade sig fylldes hon av skräck. Märkligt nog upphörde drömmen efter första samtalet hon hade med Guirdham, trots att hon hade haft den i tjugo år. Ungefär samtidigt upphörde en mardröm som Guirdham själv hade haft i många år: "En lång man kom fram mot min säng. Han kom bakifrån från vänster. Ibland böjde han sig över mig. Jag var stel och stum av rädsla. ... Jag kände på mig att den nattlige besökaren var samme man som uppträdde i Mrs Smiths drömmar."

Mrs Smith återkom ett par gånger med flera månaders mellanrum. Först senare började hon efter lång tvekan berätta: Att hon hade minnen av en tidigare tillvaro i tolvhundratalets Frankrike, och ännu mer, att hon hade känt igen Guirdham som den man hon älskade i sitt tidigare liv.

Mrs Smith mindes ett liv som katar i Frankrike. På baksidan upplyses att

"Katarer är ett gemensamt namn för ett flertal likartade sekter som uppstod i Europa under 1100- och 1200-talen och vilka stod i opposition till kyrkan. Katarerna, de rena, predikade askes som ett medel att undkomma den materiella världen, vilken var Djävulens herradöme. Kyrkans möjlighet att frälsa mänskligheten underkände de. Påven Innocentius III predikade korståg mot dem år 1208. Detta ledde till blodiga och grymma krig, där katarerna i Frankrike slutligen utplånades."

Hur kunde Mrs Smith veta att Guirdham hade ett starkt intresse för katarernas historia? Det kände endast ett fåtal av hans vänner till. Och fru Smith remitterades till Guirdham av en annan läkare. Tydligt fanns ingen annan psykiater på platsen — hon valde alltså inte själv.

Guirdham berättar historien i den tidsföljd han upplevde den. Successivt får han fler detaljer om Mrs Smiths minnen och drömmar och om dikter hon skrev som skolflicka — dikter på en fornfransk dialekt. Först så småningom accepterar han reinkarnation som den troligaste förklaringen till hennes minnen — och till sitt eget starka intresse för katarismen. Bit läggs till bit i pusslet, och vi får till slut en bild av en grupp katarers öden för 700 år sedan.

Är boken något bevis för reinkarnation? Nej, den är snarare ett typexempel på upplevelser som ger *visshet* åt den som har dem och kanske "bevis" åt de närmaste förtrogna men som ändå inte kan bevisa något för andra. Hur kan vi vara helt säkra på att Mrs Smith inte hade läst något om katarerna innan hennes minnen började dyka upp i tonåren? Hon förnekar att hon alls kände till dem innan hon träffade Guirdham — hon visste inte ens namnet på den sekt vars sedvänjor på 1200-talet hon kunde beskriva så väl att hon ibland kunde visa att experterna på katarernas historia hade fel.

Guirdhams bok är inte skriven som en torr vetenskaplig rapport utan har mera formen av en roman. Som sådan är den spännande att läsa. Händelseförloppet är också fullt av märkliga sammanträffanden av den typ som Jung kallade synkronicitet. Guirdhams och Mrs Smiths drömmar är ett exempel. Ett annat är att Guirdham nämnde sitt intresse för katarerna för fru Smith redan vid hennes första besök och att hon som hon sedan berättade hoppade högt då han sade ordet — som hon själv hade mött för första gången bara en stund tidigare, i en lånad bok som hon läste i hans väntrum före konsultationen. Varför skulle Guirdham berätta om sitt privata intresse för en patient som han träffade första gången, en patient som rimligen inte kunde ha intresse för det-

ta speciella kapitel i fransk medeltids-historia?

Boken ger alltså inga bevis för reinkarnation, men den läsare som är öppen för möjligheten får en fascinerande inblick i hur minnen tydande på tidigare liv kan yttra sig.

Nils-Olof Jacobson

Dikter till glädje

En fin diktbok har sammanställts av Eva Jagrell-Åkesson (som skrivit) och Carlos Anahuati-Agi (som illustrerat) — Den heter *Dansa min själ* och beskrivs som "dikter till tröst". Förläggare är ett författarkooperativ, Eremitpress i Viken, men boken kan köpas direkt från författaren, som bor på Konvaljevägen 5, 312 00 Laholm. Priset är satt till c:a 15 kronor.

Boken är mycket vacker att hålla i handen. Den utsökta formgivningen ökar värdet. Men Evas dikter har också tyngd och skönhet. Där finns andlighet och andlig sinnlighet.

I FAMNTAGETS VÄRME
UTSTRÄLAR GUD
SIN ÖMHET
FÖR MÄNNISKORNA
I EXTASENS GLÄDJE
ÖVERRÄCKER GUD
SIN SKÖNASTE GÅVA
ÅT MÄNNISKORNA

På bokens baksida skriver Eva att för henne har meditation och yoga visat vägen till den inre kraften. Dikterna är en följd av det nya hon upptäcker. Det starkaste gensvaret har hon också fått — upplyser hon i ett brev till denne recensent — från personer som sysslar med meditation och yoga.

Det är en positiv livssyn som kommer till uttryck hos Eva Jagrell-Åkesson. Glädje och ljus vill hon förmedla — till tröst.

LIVETS KRAFT
FINNS ÖVERALLT
MEN I KÄRLEKEN
I SLÖSANDE ÖVERFLÖD
SOM LEKANDE GLÄDJEUBBLOR
HOPPAR DEN
DIREKT I DITT BLOD
OCH GÖR DIG
MJUK OCH STARK
OÖVERNINNLIG
...

Eva har blicken öppen mot det vidunderliga i livet, mot religiös mystik, mot kärlek och förtröstan, mot medmänsklighet.

En lämplig presentbok, text till — eller från — hustru eller fästmö.

SM

DET FINNS MÅNGA VÄGAR ATT HITTA FRAM
TILL KRAFTEN INOM OSS SJÄLV, OCH DET
STÖRRE SAMMANHANG VI ALLA ÄR EN DEL AV.
FÖR MIG HAR YOGA OCH MEDITATION VISAT VÄGEN.
MINA DIKTER SER JAG SOM EN FÖLJD AV DET NYA
JAG UPPTÄCKER. ALLA BEHÖVER VI TRÖST, OCH MÅNGA
AV OSS FINNER SADAN I ATT KANNA IGEN NÅGOT—
EN DOFT, EN STÄMNING, ETT MUSIKSTYCKE. KANSKE
KAN DIKTERNA FÖRMEDLA DETTA IGENKÄNNANDE TILL
NÅGON. INGEN ÄR JU EGTENTLIGEN ENSAM, INOM OSS ALLA
LEVER KRAFTEN, SOM EN GÖMDSKATT, SOM BARA VÄNTAR
PÅ ATT UPPTÄCKAS.

I GLÄDJE

Eva Jagrell-Åkesson

Dansa min själ

Diktsamlingen är illustrerad och utgiven på författarkooperativa förlaget Eremitpress. Boken kan även rekvideras direkt från författaren, Eva Jagrell-Åkesson, Konvaljevägen 5, 312 00 Laholm.

Sänd mig st "Dansa min själ", å 15:00
(moms inräknad) + postförskottsavgift

Namn
Adress
.....

Buddhistisk meditation

På Sri Lanka utges en serie behändig små böcker, som kallas Bodhi Leaves — Bodhitrådets löv eller Upplysningens löv. Varje bok är på 20—30 sidor och behandlar vanligen ett speciellt ämne eller områden inom den buddhistiska läran. Serien innehåller titlar som "Buddhas första predikan", "Återfödelse", "Buddhistiska regler och bruk". I våras kom ett av dessa små löv på svenska: *Buddhistisk meditation* av Francis Story (Budhasasanaförlaget 1975, c:a 7:—). Glädjande nog har förläggaren—översättaren Gunnar Gällmo låtit det lilla formatet vara kvar. Annars hade det varit lätt att låta denna skrift bli en del av en större antologi eller samlingsvolym om buddhismen.

Story menar att det är en väsentlig skillnad mellan buddhistisk meditation och den meditation som utövas inom andra religioner. Skillnaden skulle vara att inre synbilder, som kan framträda under meditationen, av icke-buddhister kanske uppfattas som extatiska slutmål för meditationen, medan för buddhisten är synbilder av tex Buddha biprodukter. Slutmålet för buddhistens meditation är, skriver Story, upphäavandet av jag-begreppet och till sist ett upphörande av fasthållandet vid yttre ting. Meditation leder till ett upphäavande av såväl subjekt som objekt: nirvana.

Författaren går bl. a. igenom medita-

tion med hjälp av koncentration på ut- och inandning, användning av objekt som hjälper nybörjaren att koncentrera sig, radband och bruk av Buddhabilid vid koncentration. I sista kapitlet finns en genomgång av meditation på allkärleken, som är den bästa meditationen. Detta innebär att man genom övning tar fram all den välvilja som finns inombords och gör sig fri från fiendskap. Det är att göra gott och undvika göra ont.

Sist i boken har Gunnar Gällmo lagt till ett bihang som innehåller värdefulla texter på pali och med svensk översättning. Där finns "De Tre Tillflykterna", lekmanareglerna och "Verser till Buddha, Läran och Gemenskapen". Sist i bihanget finns en Sutta (text). Det är "Suttan om den allkärlek man bör hysa" — en av de värdefullaste och mest omtyckta texterna inom buddhismen.

Helhetsintrycket är att boken avhandlar sitt ämne sakligt och pedagogiskt.

Björn Lindgren

En spekulativ poet

I sin första till svenska översatta bok, *Vi var INTE först*, framträdde Andrew Tomas som en spekulativ författare i von Dänikens anda. Boken var kanske framför allt en trevligt sammanställd exempelsamling på egendomligheter, svårförklarade fenomen och tolkningar

av ålderdomliga föremål och texter.

Nu återkommer Andrew Tomas på Nybloms förlag med *Vid fjärran världars stränder* (pris 43:00) i sedvanligt föredömlig översättning av Roland Adlerberth. Där von Däniken är kategorisk, där är Tomas ödmjuk. Och där von Däniken rusar på i grov prosa, där är Tomas poetisk. Där von Däniken lägger fram hisnande teorier, som han knyckt från andra spekulativa författare, utan att ange källan, där är Tomas noga med källhänvisningar. Det rör sig om två författare inom samma område men med helt olika attityder och sinne-lag.

Tomas nya bok innehåller kanske inte några direkta nyheter för den som läst spekulativ litteratur på andra språk än svenska. Men hans skrift har ett lågmält tonläge som är behagligt till omväxling med till exempel von Dänikens bröstittoner.

Tomas har delat in sin bok i två avdelningar. Den första delen redovisar livets växt från atomen till galaxen. Den andra delen går in på frågan om universums utforskning och tar självfallet också upp spekulationer om huruvida jorden har haft besök av utomjordiska varelser.

Ett intressant fenomen, som föga har tagits upp till diskussion i Sverige, är de fascinerande men förvisso mycket löst preciserade idéerna om underjordiska bibliotek i bland annat Tibet. Tomas tar upp den frågan i kapitlet *Ormar och labyrinth*, där han bland annat också hänvisar till den märklige konstnären och upptäcktsresanden Nicholas Roerich, den orientalist som i ett särskilt manifest ville skapa en pakt enligt vilken alla nationer i krig skulle lova att skona kulturella minnesmärken. Tomas redovisar Roerichs synpunkter på underjordiska arkiv och berättar om en målning av Roerich i Gorkijs konstmuseum i Sovjet, som visar ingången till grottor som bevakas av lamor. "Det kan knappast råda något tvivel om att Roerich faktiskt besökte detta urgamla museum; jag fick den saken bekräftad vid ett samtal med en medlem av hans transasiatiska expedition när jag för cirka 35 år sedan bodde i Kina", skriver Tomas.

Detta väckte mitt intresse och jag passade därför på att besöka Nicholas Roerich-muséet i New York i november 1975. Muséet är fyllt med Roerichs märkliga konstverk, dock inget som visar sådana grottor med urgamla böcker. Dessutom innehåller det tibetansk och annan asiatisk konst. Om Tomas bok innebär att några fler svenskar upptäcker Roerich, är en hel del vunnet. Och även i övrigt kan boken anbefallas till läsning.

Bertil Falk

Parapsykologi och spiritism: vetenskap och tro

Det råder stor okunnighet bland allmänheten — och tyvärr också bland massmedias folk — om vad *parapsykologi* är. Många tror att det är detsamma som spiritism. För något år sedan sa Bo Holmström i TV att före astronauten Edgar Mitchell "numera bara sysslar med spiritism". I verkligheten är han engagerad i vetenskaplig parapsykologisk forskning. När Statens kulturråd presenterar Sökaren i stödköpsordningen nämns bl a att den innehåller metafysik, spiritism...

Nu är det ju så att parapsykologi är ett vetenskapligt ämne. Det omfattar studium av telepati, klärvoajans, kläraudien, prekognition och psykokinesi — mera preciserat bl a mediala fenomen, automatismer, hypnos, syner och uppenbarelser, fall av reinkarnations-typ, healing. Inom det parapsykologiska området granskas och diskuteras dessa paranormala företeelser i vetenskaplig anda. Spiritismen däremot är en *tolkning av religiös typ* av vissa paranormala fenomen.

De allra flesta parapsykologer godtar

inte den spiritistiska förklaringen. Några anser att den är klart felaktig, andra menar att frågan fortfarande är öppen huruvida medial kontakt någonsin har skett mellan vår värld och "andevärlden".

Det behövs mycket upplysning till allmänheten om vad parapsykologi (eller psykisk forskning, psykiofysik, psykotronik) är för något. Informerande artiklar borde förekomma på de stora tidningarnas kultursidor och i erkända kulturtidskrifter. De bästa skribenterna inom området borde försöka publicera sig i DN, SvD, Expressen, Vår Lösen osv. "Försöka"... Ja, förmodligen tycker vederbörande redaktörer att ämnet parapsykologi är ganska oviktigt. Därför fordras säkert stor skicklighet av en parapsykologisk skribent för att kunna komma till tals i vanliga tidningar och tidskrifter.

Att vetenskapen parapsykologi i det allmänna medvetandet ofta förknippas med spiritism och ockultism gör att den har svårt att vinna erkännande, svårt att bli tagen på allvar. Så det är viktigt

att här markera en skillnad mellan vetenskap och tro. Vetenskapsmannens och den vetenskapligt intresserade lekmannens attityd är en annan än attityden hos den troende. För den troende är det viktigt att kunna tro — för den vetenskaplige är det viktigt att kunna veta. En spiritist bryr sig inte mycket om den parapsykologiska forskningen och dess resultat. Hans uppfattning är att vetenskapsmännen inte förstår sig på och därför inte kan förklara de spiritistiska fenomenen.

Spiritismen — eller spiritualismen — är inte vetenskaplig, lika litet som andra former av religion. Och det är viktigt att den inte sammanblandas med vetenskapligt intresse för spiritistiska, ockulta och andra paranormala fenomen.

Religion är intressant — på sitt sätt. Och inom det området hör spiritismen hemma.

SÖKAREN

Nr 2 1976 Årgång 13

Adress: Box 3063, 103 61 Stockholm 3

Postgiro: 70 60 47-8

Bankgiro: 372-8128

Telefon: 08/69 60 27

Red o ansv utg: Sven Magnusson

I redaktionen: Nils-Olof Jacobson

Sökaren är en oberoende tidskrift för livs-
åskådningsfrågor, där skilda meningar kan
föras fram.

För varor och tjänster som utbjuds i annonser
i denna tidskrift svarar endast annon-
sörerna själva.

Tryckt hos Sjuhäradsbygdens Tryckeri AB,
Borås, 1976

PRENUMERATIONSPRISER:

Hdår (10 nr) 45:—

Halvår 24:—

Annonspriiser (moms tillkommer):

Hdsida 500:—, halvsida 300:—, småannon-
ser 10:— per cm, men minst 30:—.

INNEHÅLL:

Karma Shedrup Darge Ling 1

Lennart Lidfors:

Rapport från Filippinerna 6

Krishna, f d munk 10

Per Ragnar:

Reflexioner 13

Sätt igång "datorn" i ditt inre! 14

Carl-Erik Jacobsson:

En kurs i inre personlig utveckling 16

Tefatsförklararen Philip Klass 18

Rhine och överlevnaden 20

Svenskt UFO-bibliotek 20

Sven Rosén

Vem är du, Nessie? 22

Bokrecensioner 29

SM:

Parapsykologi och spiritism 32

Bilaga från Widings Förlag medföljer